METU KONKURSS

SAEIMAS NAMA ATJAUNOŠANA

PROJEKTĒŠANAS PROGRAMMA

Satura rādītājs

IEVADS ... 3
1. ĪSS SAEIMAS NAMA VĒSTURISKAIS APRAKSTS ... 5
2. ARHITEKTONISKI MĀKSLINIECISKĀS IZPĒTES SLĒDZIENS UN REKOMENDĀCIJAS ... 9
    2.1. FASĀDES ... 9
    2.2. PLĀNOJUMS ... 10
    2.3. KONSTRUKCIJAS ... 10
    2.4. INTERJERU APDARE ... 11
    2.5. LOGI ... 12
    2.6. DURVIS ... 12
    2.7. GRĪDAS ... 13
    2.8. APKURE ... 13
    2.9. GAISMAS ĶERMEŅI UN MĒBELES ... 13
3. SAEIMAS NAMA TELPU PAŠREIZĒJĀ IZMANTOŠANA ... 15
    3.1. SAEIMAS ZĀLES ... 15
    3.2. SAEIMAS ZĀLES REPREZENTĀCIJAS MĒRĶIEM ... 18
    3.3. SAEIMAS DARBINIEKU TELPAS ... 22
    3.4. EKSKURSIJU MARŠRUTI ... 24
4. SAEIMAS NAMA NĀKOTNES ATTĪSTĪBA ... 26
5. SAEIMAS NAMA FUNKCIONĀLĀS VAJADZĪBAS UN VIZUĀLĀS IZMAIŅAS ... 29
    5.1. DROŠĪBAS PRASĪBAS ... 30
    5.2. SAEIMAS NAMA PUBLISKĀ ĀRTELPA ... 30
    5.3. PLŪSMU ORGANIZĀCIJA ... 31
    5.4. TELPU FUNKCIONALITĀTE ... 32
    5.5. PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ INŽENIERTEHNISKO NODROŠINĀJUMU ... 37
    5.6. FASĀDE ... 40
6. METU KONKURSA NODEVUMA APJOMS ... 42
    6.1. GRAFISKAIS MATERIĀLS ... 42
    6.2. SKAIDROJOŠAIS APRAKSTS ... 42

IEVADS

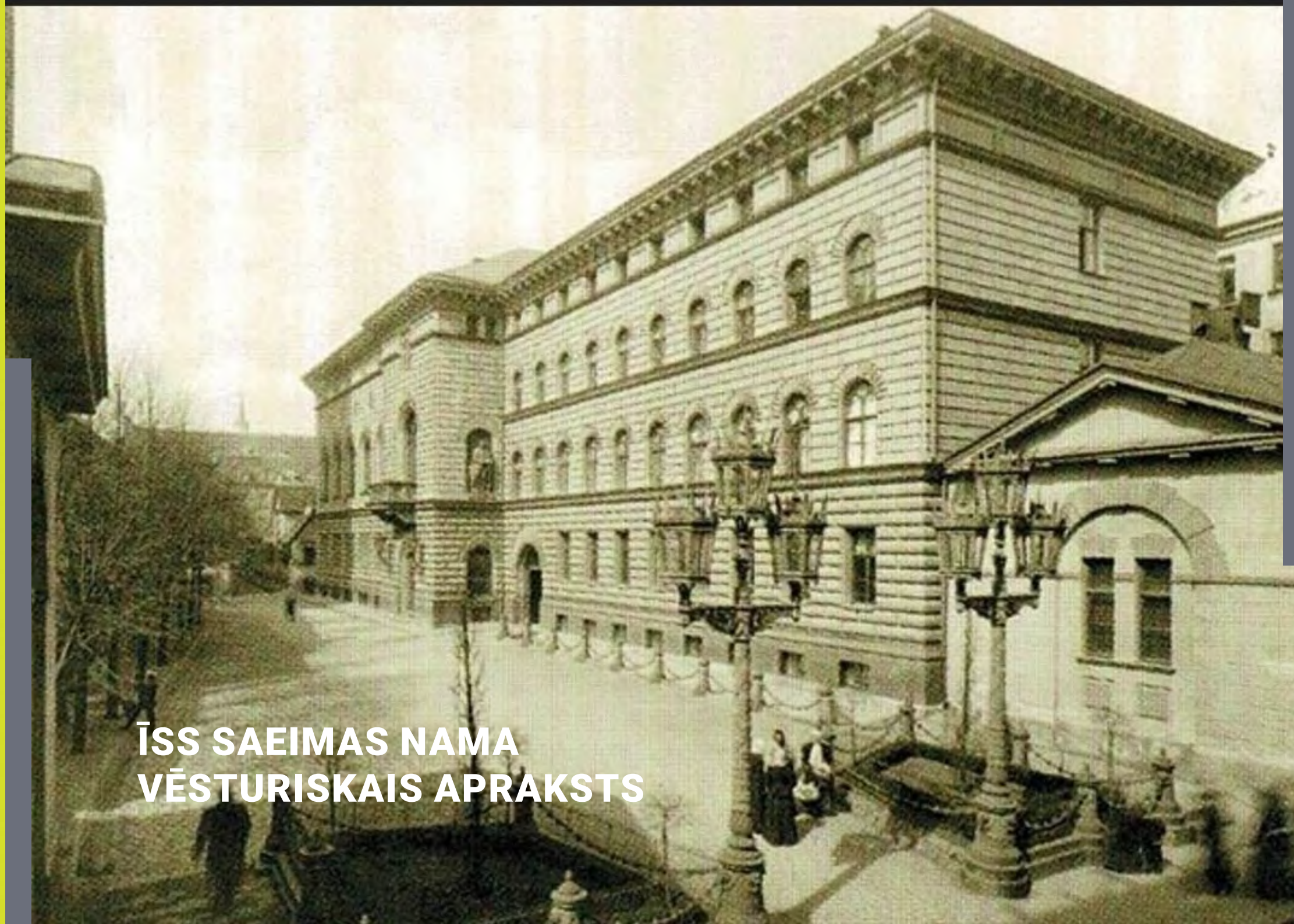
Saeima ir Latvijas Republikas parlaments. Tās galvenā ēka atrodas Rīgā, Jēkaba ielā 11, (kadastra apzīmējums 0100 008 0056 001) un tiek saukta par Saeimas namu. **Saeimas nams ir valsts nozīmes arhitektūras piemineklis ar valsts aizsardzības Nr. 6583.** Kā valsts nozīmes mākslas pieminekļi atzīmēti arī:

1) fasādes dekoratīvā apdare, valsts aizsardzības Nr. 7227;
2) interjera dekoratīvā apdare 11 telpās, valsts aizsardzības Nr. 7228;
3) divi 19. gadsimta otrās puses kamīni, valsts aizsardzības Nr. 7229;
4) divas 19. gadsimta otrās puses krāsnis, valsts aizsardzības Nr. 7230.

Saeimas nams atrodas valsts nozīmes pilsētbūvniecības pieminekļa "Rīgas vēsturiskais centrs", valsts aizsardzības Nr. 7442, teritorijā, kā arī UNESCO Pasaules kultūras un dabas mantojuma vietas Nr. 852 "Rīgas vēsturiskais centrs" teritorijā.

2022. gadā SIA "Arhitektoniskās izpētes grupa", lai noteiktu ēkas galvenās saglabājamās un mākslinieciskās vērtības, veikusi arhitektoniski mākslinieciskо izpēti, kas pilnā apjomā atspoguļota nolikuma 7. pielikuma mapē Nr. 4_1_ ARHITEKTONISKI MĀKSLINIECISKĀ IZPĒTE (turpmāk tekstā – AMI).

ĪSS SAEIMAS NAMA VĒSTURISKAIS APRAKSTS

1. ĪSS SAEIMAS NAMA VĒSTURISKAIS APRAKSTS

1687. gadā Zviedrijas valdība piešķīra Vidzemes bruņniecībai apbūves gabalu cisterciešu sieviešu klostera teritorijā iepretim Jēkaba baznīcai.

1692. gadā Vidzemes bruņniecība sāka celt savu namu, tomēr tā celtniecība tika pārtraukta.

1725. gadā Krievijas senāta izdotais ukazs liecina, ka Krievijas ķeizariene Katrīna I piešķīrusi Vidzemes bruņniecībai kādu namu "pie klostera" (cisterciešu sieviešu klosteris).

1752. gadā Krievijas senāts atļāva Vidzemes bruņniecībai izpirkt kādu namu un apbūves laukumu pie Alekseja baznīcas. Minētais nams bija divstāvu ēka netālu no nocietinājumu mūra pretim Jēkaba baznīcas ziemeļu fasādei.

1862. gadā landtāgs nolēma ievērojami paplašināt bruņniecības nama telpas, jo tajās vairs nebija iespējams uzņemt visus landtāga sanāksmju dalībniekus un bija par šauru bruņniecības arhīva dokumentu un bibliotēkas glabāšanai. Lai paplašinātu ēku, bruņniecība nopirka Jēkaba baznīcas diakonāta māju, kas atradās uz rietumiem no bruņniecības nama. 1862. gadā tika izsludināts konkurss, kurā ar kopīgi izstrādātu projektu uzvarēja arhitekti Roberts Pflūgs un Jānis Frīdrihs Baumanis. Ēkai sākotnēji tika izveidots kompakts taisnstūra formas četru stāvu apjoms ar cokolstāvu un trim pagalmiem, un tās fasāžu apdares ideju autori smēlās itāļu renesanses arhitektūrā.

1864. gada 26. septembrī svinīgi tika iemūrēts bruņniecības nama pamatakmens.

1866. gadā būvdarbi tika pabeigti, bet ēku lietošanā nodeva 1867. gadā.

Ēkas galvenā fasāde bija vērsta pret Klostera ielu. Būvapjoma kreisajā pusē (skatoties no Klostera ielas) atradās reprezentācijas un administratīvās telpas. No vestibila uz lielo sanāksmju zāli (kas tika izbūvēta triju stāvu augstumā) otrajā stāvā veda greznas marmora kāpnes. Ēkas labās puses četru stāvu korpusā tika iekārtoti dienesta dzīvokļi. Zem visām ēkas daļām, tostarp viena pagalma, atradās velvēti pagrabi.

Jaunais Vidzemes bruņniecības nams, 1865. gads.
Rigasche Almanach für 1866. Neunter Jahrgang. Riga, W. J. Häcker, 1865.

Jēkaba ielas pusē blakus ēkai atradās vienstāva mazā muitas noliktava, kas tika uzcelta 19. gadsimta pirmajā pusē. 1899. gadā tika izstrādāts projekts, kas paredzēja muitas noliktavas vietā uzcelt četrstāvu būvapjomu ar atvērtu pagalmu pret Jēkaba ielu. Šo projektu neīstenoja, bet 1902. gadā tika izstrādāts jauns ēkas pārbūves projekts – ar korpusu gar Jēkaba ielu (ar kāpņu telpu uz iekšpagalmu) un caurbrauktuvi, izveidojot plašāku iekšpagalmu. Šāds ēkas būvapjoms, skatoties gan no Jēkaba, gan Klostera ielas, saglabājies līdz mūsdienām. Lai arī atbilstoši iekštelpu pārplānojumam tika veiktas ievērojamas pārmaiņas – mainītas starpsienu vietas, izlauztas vai aizmūrētas logailas un durvjailas –, tās galvenokārt attiecas uz ēkas austrumu un ziemeļu daļu, bet galvenās zāles, parādes kāpņu telpa un otrā līdz ceturtā stāva austrumu gala telpas gar Klostera ielu saglabājušās gandrīz bez izmaiņām.

1920. gada oktobrī pēc Vidzemes bruņniecības korporācijas likvidācijas celtne pārgāja Satversmes sapulces īpašumā.

1921. gada 17. oktobrī Satversmes sapulces nams tika ļaunprātīgi aizdedzināts, izdega ēkas jumts un iegruva sanāksmju zāles griesti. 1921. gada novembrī arhitekts Eižens Laube izstrādāja projektu "jumta atjaunošanai līdz ar ugunsmūra un ugunsdrošu trepju namu izbūvi līdz bēniņiem", atbilstoši kuram ēkai uzcēla jaunu jumtu, paaugstinot ziemeļu un rietumu fasādes brandmūrus. Sēžu zālē tika izbūvēts speciāls paaugstinājums Satversmes sapulces prezidijam un no lielās zāles tika atdalīta īpaša telpa publikai. Pēc E. Laubes projekta pārbūvēto zāli arhitekts A. Birznieks publikācijā ilustrētajā žurnālā "Saeimas kopsēžu zāles izbūve" 1927. gada aprīlī raksturojis šādi:

> *"Jau krāsu noskaņa pamudina uz darbu. Ozola koka brūnums patīkami kontrastē ar sienu pelēkumu. Augstie paneļi it kā noslēdz apmeklētāju no ārpasaules (..). Kā stingrs rāmis tie ieslēdz zāles iekārtojuma dažādās daļas, iebūvētos deputātu un preses priekšstāvju sēdekļus, prezidija tribīni, diplomātu ložas utt., rada vienību un nosvērtību.*
> *Telpas uztveramību atvieglo viscaur izvestais trijdalījums – kā griestos, tā sienās, tā iekārtojumā (..). Katra daļa ir pilnīgi pārdomāta kā no praktiskās, tā formālās puses."*
>
> (Skatīt nolikuma 7. pielikuma failu Nr. 4_1_1_AMI_Jekaba_11_Buvvesture_sejums_1 (12. lpp.)

20. gadsimta 20. gados cokolstāvā tika ierīkota garderobe ar tualetēm, izveidotas plašas kāpnes, kas veda no garderobes uz parādes vestibilu, bet kādreizējās divlaidu kāpnes no parādes kāpņu telpas pusstāva uz bijušo ēdamzāli tika pārveidotas par platām vienlaidu kāpnēm. Pārējās izmaiņas saistītas ar atsevišķu starpsienu izbūvi, kā arī logailu un durvjailu pārbūvēm ēkas austrumu un ziemeļu daļā.

1940. gadā galvenā zāle tika pārveidota pēc arhitekta A. Birznieka projekta. Pēc padomju okupācijas režīma nodibināšanas ēku nodeva Latvijas PSR Augstākās padomes rīcībā. Otrā pasaules kara laikā ēkā atradās vācu policijas un SS organizācijas augstākā pārvalde austrumu zemēs. Šajā laikā tika iznīcināti reprezentācijas telpu interjeri, uz Vāciju aizveda lielāko daļu grāmatu, kā arī lietišķās mākslas un gleznu kolekciju, kas bija saglabājušās gan no Vidzemes bruņniecības, gan starpkaru perioda laikiem. Vācu okupācijas laikā būtiski remontdarbi ēkā netika veikti, tika pārkārtotas atsevišķas telpas, bet centrālā zāle tika izdemolēta.

1945.–1946. gadā no jauna tika iekārtota sesiju zāle.

1950. gadā tika atjaunota Dzeltenā zāle un Sarkanā zāle.

1969. gadā LPSR Kultūras ministrijas Zinātniskās restaurēšanas projektēšanas konstruktoru birojā arhitekta Artūra Reinfelda vadībā tika sagatavots Augstākās padomes sesiju zāles rekonstrukcijas projekts. 1970. gadā nojauca sēžu zāli un priekšzāli atdalošos balstus, izveidojot plašu ailu un paplašinot Augstākās padomes sēžu telpu. Šos balstus atjaunoja 20. gadsimta 90. gados.

1977. gadā LPSR Kultūras ministrijas Kultūras pieminekļu zinātniskās restaurēšanas kantorī tika izstrādāts Augstākās padomes nama rekonstrukcijas projekts (arhitekts Ojārs Dombrovskis), kas paredzēja triju stāvu augstumā aizbūvēt "kreisā korpusa" iekšpagalmu, pirmajā stāvā izveidot ēdnīcu, otrajā stāvā starp zālēm – foajē un jumtā izveidot virsgaismu ceturtā stāva līmenī.

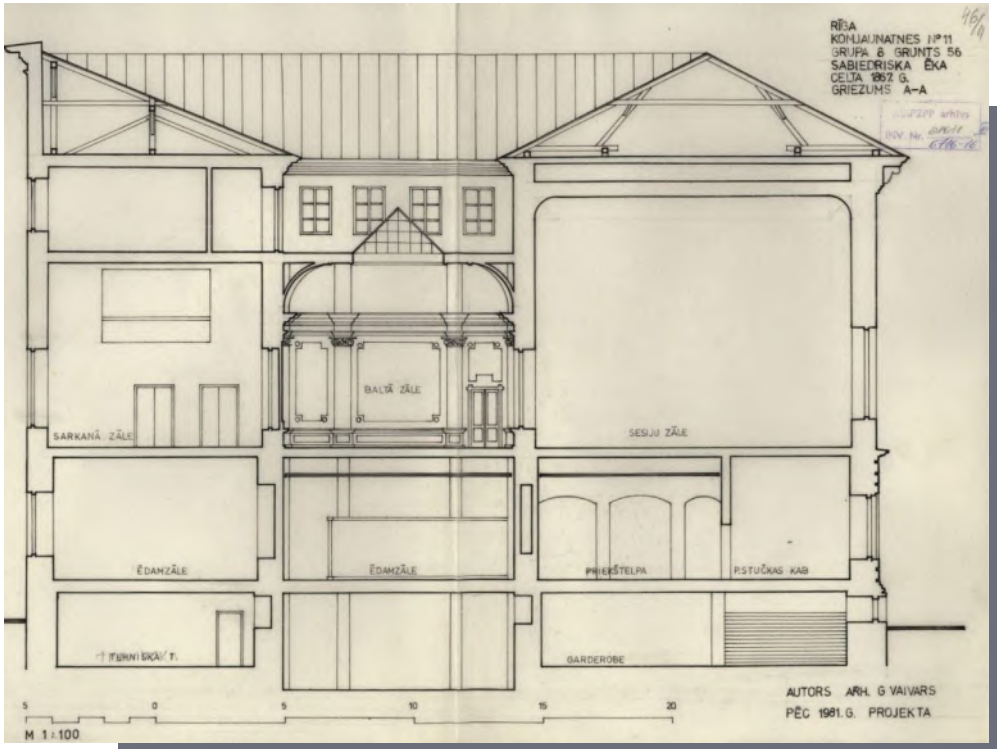
Lielas pārbūves Saeimas namā notika 1981.–1982. gadā visā pirmā, otrā un trešā stāva platībā. Tolaik tika aizbūvēts rietumu pusē bijušais pagalms, bet otrajam pagalmam tika aizbūvēts rietumu gals (gandrīz puse no pagalma platības) otrā, trešā un ceturtā stāva līmenī. 1902. gadā uzceltajā kāpņu telpā un blakus esošajā piebūvē izveidoja liftus. Līdz ar pagalmu aizbūvēšanu un liftu izveidi tika aizmūrētas daudzas logailas. Samērā lielas plānojuma izmaiņas tika veiktas cokolstāvā, ceturtajā stāvā un ēkas austrumu galā, izņemot otrā stāva reprezentācijas telpas pret Klostera ielu. Pēc O. Dombrovska projekta tika izbūvētas arī jaunas ieejas durvis bijušās Komjaunatnes ielas (tagad Jēkaba iela) fasādē.

21. gadsimtā austrumu puses pagalmā zem 20. gadsimta 80. gados aizbūvētās pagalma daļas aizbūvēja arī starpstāvu starp pirmo un otro stāvu.

1997. gadā Saeimas plenārsēžu zāles remonta un restaurācijas projektu izstrādāja arhitekts Andris Veidemanis, un pamatā tas nozīmēja vēsturiskā E. Laubes veidotā interjera atjaunošanu ar mūsdienīgu sēdvietu orientāciju un aprīkojumu (skatīt nolikuma 7. pielikuma failu Nr. 4_1_1_AMI_Jekaba_11_Buvvesture_sejums_1, 24. lpp.).

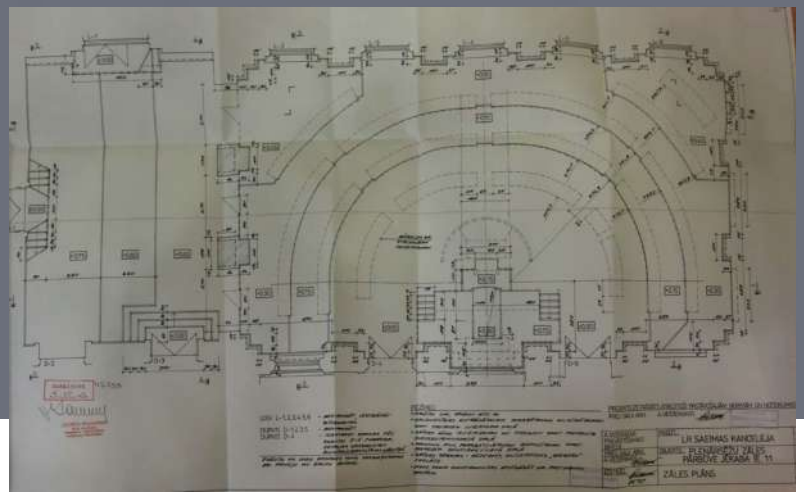
1998. gadā A. Veidemanis sagatavoja arī ieejas mezgla un atsevišķu otrā stāva telpu pārbūves projektu, kura mērķis bija atvieglot pārvietošanās iespējas cilvēkiem ar kustību traucējumiem. Savukārt 2003. gadā A. Veidemanis izstrādāja kafejnīcas telpu renovācijas projektu, bet 2004. gadā – arhīva telpu renovācijas projektu.

Saeimas nama hipotētiskie pārbūvju periodi skatāmi 2022. gadā veiktajā AMI (skatīt nolikuma 7. pielikuma mapē Nr. 4_1_ARHITEKTONISKI MĀKSLINIECISKĀ IZPĒTE).

LPSR Augstākās padomes nams pēc 1981. gada pārbūves. Griezums

Plenārsēžu zāles pārbūve. Plāns. 1997. gads. Arhitekts A. Veidemanis

ARHITEKTONISKI MĀKSLINIECISKĀS IZPĒTES SLĒDZIENS UN REKOMENDĀCIJAS

2. ARHITEKTONISKI MĀKSLINIECISKĀS IZPĒTES SLĒDZIENS UN REKOMENDĀCIJAS

2.1. FASĀDES

Jēkaba un Klostera ielas fasādēm ir bagāta plastiskā apdare, kas jau sākotnēji veidota neorenesanses arhitektūras formās. Visus stāvus atdala reljefas profilētas starpdzegas, vidējos stāvos tās papildinātas ar dentikulu joslu. Cokola plakne ir gludi apmesta. Visu pirmā stāva plakni klāj reljefi izcelti, horizontālās rindās novietoti rievoti rusti. Otrā un trešā stāva plaknē izkārtots gluds rustojums. Laukumus starp ceturtā stāva logailām aizpilda profilēti rāmji. Fasādes kompozīciju vainago plata uz dekoratīvām konsolēm izvirzīta dzega. Tās pamatnē novietotā dentikulu josla sasaucas ar vidējo stāvu starpdzegu noformējumu, savukārt augšējā daļā veidoti nelieli lauvu maskaroni.

Klostera ielas fasāde no celtniecības laika saglabājusies gandrīz bez izmaiņām. Vienīgās izmaiņas saistītas ar bruņniecības laika ģerboņu un Valtera fon Pletenberga skulptūras likvidāciju 20. gadsimta 20. gados un aizvietošanu ar Latvijas Republikas ģerboni un Lāčplēša skulptūru (šobrīd kopijas).

Jēkaba ielas fasāde pašreizējā izskatā realizēta 1902. gada pārbūvē, fasādes būvplastiku veidojot atbilstoši sākotnējai. Vienīgā pārmaiņa ir 20. gadsimta 30. gados likvidētā 1902. gada ieeja, kas atkal atjaunota 1981.–1982. gadā. Iekšpagalmā saglabājusies 1902. gadā izveidotā fasāžu plastiskā apdare, kas ir vienkāršāka nekā ielas fasādēm, taču ar starpdzegām, rustiem, logu apmalēm un sandrikiem. Šai apdarei pieskaņoti arī 1981.–1982. gadā uzceltie būvapjomi.

Ziemeļu un rietumu fasādes ir vienkārši gludi apmestas. Ziemeļu fasādei mainīts logailu izvietojums.

Pašreizējā fasāžu krāsojuma apdares apsekojumā nav iegūta informācija ne par ielas fasāžu sākotnējo krāsojumu, ne citu apdari, kas veikta līdz 20. gadsimta sākumam. Ielas fasādēm vispiemērotākā apdare ir ēkas 1902. gada pārbūves laikā konstatētais zaļpelēkais krāsojums bez profilēto un skulpturālo detaļu izcelšanas.

Sākotnēji pie ēkas fasādēm nav bijis neviena karogu turētāja. 20. gadsimta sākumā uzstādīts viens karogu turētājs Klostera un Jēkaba ielas fasāžu stūrī, 20. gadsimta 20.–30. gados – vēl pa vienam abpus balkona durvīm. Tā kā visi minētie karogu turētāji uzstādīti pirms 20. gadsimta vidus, tie uzskatāmi par vēsturiskiem, un atkarībā no mērķa ir iespējami dažādi varianti to skaita atjaunošanai.

Ēkas atjaunošanas laikā izmaiņas ielas fasāžu un pagalma vēsturisko fasāžu apdarē nav ieteicamas, saglabājami arī vēsturiskie karogu turētāji un lukturi. Nepieciešamības gadījumā pieļaujamas 20. gadsimta otrās puses un 21. gadsimta apjomu fasāžu izmaiņas.

2.2. PLĀNOJUMS

Ēkā laika gaitā notikušas ievērojamas pārbūves, kuru dēļ veiktas plānojuma izmaiņas. Lielākās pārbūves notikušas 1902. gadā, 1920.–1932. gadā un 1981.–1982. gadā. Katrā no šīm pārbūvēm ēkas vēsturiskajā apjomā mainītas starpsienu vietas, kā arī izlauztas vai aizmūrētas logailas un durvjailas. Sākotnējais un vēsturiskais plānojums ar nelielām izmaiņām saglabājies vestibilā, zālēs, kāpņu telpās KT1, KT2 un KT3 un reprezentācijas telpās ēkas dienvidaustrumu stūra otrajā un trešajā stāvā.

Ēkas atjaunošanas laikā veicot telpu plānojumu, telpām, kuras ir noteiktas kā valsts nozīmes mākslas pieminekļi (T139, KT1, KT3, T201, T201a, T202, T203, T239a, T239b, T240, T241, T242 un T243), jāizvērtē AMI izvirzītie nosacījumi (skatīt nolikuma 7. pielikumu mapē Nr. 4_1_ARHITEKTONISKI MĀKSLINIECISKĀ IZPĒTE).

Citās ēkas daļās pieļaujama telpu pārplānošana, vēlams, saglabājot 1902. gadā un 1920.–1932. gadā izveidotās sienas un oriģinālo ailu vietas. Jaunas durvjailas vēlams veidot vēsturisko ailu vietās (redzamas kartogrammās), kas ir sekundāri aizbūvētas.

2.3. KONSTRUKCIJAS

Saeimas nama apsekošanas laikā konstrukciju zondāža netika veikta, tādēļ secinājumi par vēsturiski izmantotajiem materiāliem un konstruktīvajiem risinājumiem ir pamatoti vizuālajā apsekošanā un projektu studijās. Sākotnēji (1866. gadā) cokolstāva telpas pārsegtas ar ķieģeļu velvēm (daļā telpu šobrīd velves ir aizsegtas). Atsevišķas sākotnēji velvētās telpas ir arī pirmajā stāvā. Pārējām telpām visos stāvos sākotnēji ir veidoti koka siju pārsegumi. 1902. gadā velvju pārsegumi izveidoti caurbrauktuvē no Jēkaba ielas un telpā T137a.

1922. gadā, atjaunojot iebrukušos griestus plenārsēžu zālē (T201), tai tika izveidots dzelzsbetona pārsegums. Dzelzsbetona pārsegumi izveidoti arī 1927. gadā izbūvētajam kāpņu telpas KT3 trešajam un ceturtajam stāvam, kā arī 1932. gadā izbūvētajai garderobei (T035, T036).

Uz 1922. gadu attiecināmas visas pašreizējās jumta konstrukcijas.

Telpas T439 grīdas atsegumā redzams, ka 1981.–1982. gadā pārsegums pastiprināts vai mainīts ar metāla sijām.

Ēkas atjaunošanas laikā vēlams saglabāt sākotnējos un vēsturiskos velvju pārsegumus un 1922. gada jumta konstrukcijas. Veicot komunikāciju izbūvi, saudzīgi jāizturas pret vēsturisko ēkas substanci.

2.4. INTERJERU APDARE

Ēkā saglabājusies vērtīga interjeru apdare no dažādiem būvperiodiem, sākot ar 1866. gadu. Vienpadsmit telpu interjeru dekoratīvajai apdarei piešķirts valsts nozīmes kultūras pieminekļa statuss. Daudzu telpu sienām un griestiem izmantota bagātīga plastiskā apdare, kas liecina gan par eklektisma stilistisko daudzveidību – no neogotikas un neorenesanses līdz neorokoko –, gan par 20. gadsimta 20.–30. gadu Latvijas valstiskumu apliecinošām formām. 20. gadsimta 80. gadu pārbūvē turpināta reljefās apdares izveide publiski pieejamās telpās, griestu noformējumā izmantojot apmetumā izvilktu bagātīgu profilējumu.

Greznākajās telpās sienu un griestu savienojumi akcentēti ar dzegām un dekoratīvām ielocēm, griestu plafoniem veidoti profilēti ierāmējumi. Griestu centrā – reljefas ģipša rozetes. Tās ir arī mazāk nozīmīgās telpās, kur sienas un griesti ir gludi apmesti. Rozetes un profilējumi veidoti ar konkrētajam izgatavošanas laikam atbilstošu ornamentāciju.

Veicot lokālas apdares kontrolzondāžu, konstatēts, ka daudzkārtējo pārbūvju un remontu laikā sienas un griesti lielākajā daļā apsekoto telpu tīrīti, vēsturiskie krāsojuma slāņi daļēji vai pilnībā zuduši. Hronoloģiski vecākie fiksētie krāsojuma slāņi nav precīzi datējami.

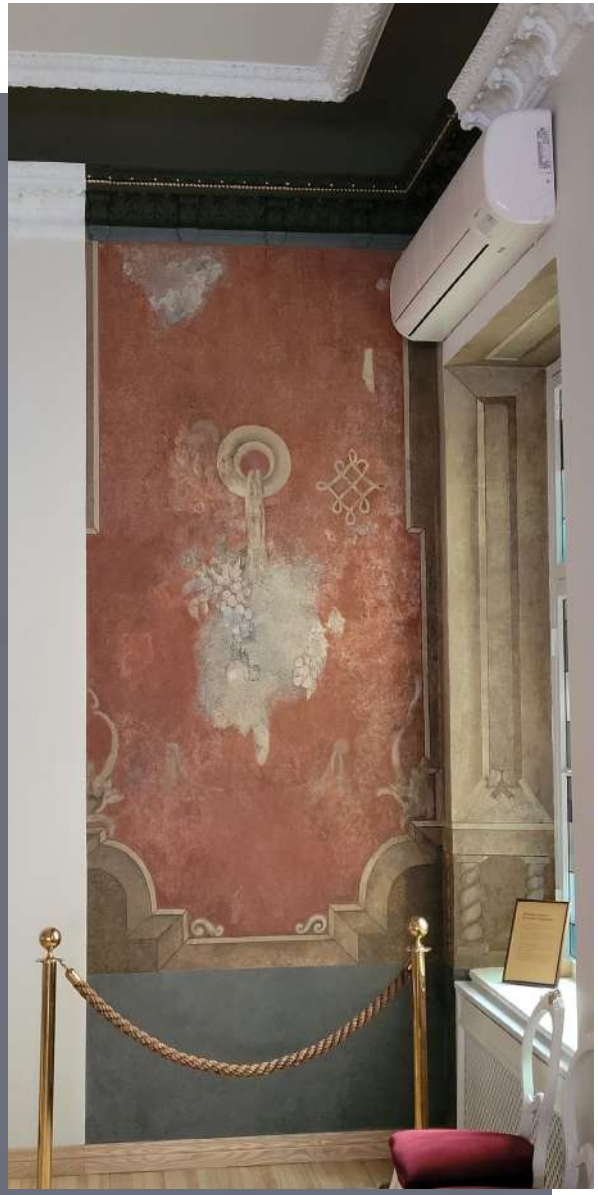
Vairākās telpās atrastas liecības tam, ka ilgā laika periodā – no 1866. gada līdz pat 20. gadsimta 30. gadiem – sienu apdarē plaši izmantotas papīra tapetes. Tās saglabājušās fragmentāri, tapešu raksts un precīzs datējums nav nosakāms. Stilistiski atbilstošas tapetes var būt sienu apdares risinājums, ja tas tiek pieņemts interjera projekta koncepcijā.

Ceturtajā stāvā vairākās kādreizējās frakciju un komisiju telpās konstatēts dekoratīvais sienu krāsojums ar eļļas krāsām lazējuma tehnikā sarkanos toņos, kas datējams ar 20. gadsimta 30. gadiem.

Telpā T239a/239b 1920. gadā mākslinieks Hermanis Grīnbergs radījis vērienīgu sienas gleznojumu. Telpas sienas klājušas sarežģītas kompozīcijas. Tajās ietverti iluzoras barokālas arhitektūras motīvi, kas kombinēti ar lauvu maskām, ziedu un augļu festoniem, lentēm un citiem dekoratīviem elementiem. 2018. gadā gleznojuma fragments atsegts un restaurēts. Papildu zondāžas, kas ļautu noskaidrot gleznojuma saglabātības apjomu, netika veiktas. Domājams, ka gleznojums varētu būt saglabājies arī uz citām sienām.

Telpas T239b un T237 savienojošajā ailā saglabājies dekoratīvs krāsojums zilos toņos – rāmju sistēma ar rožu gleznojumu reversā trafareta tehnikā, kas, visticamāk, tapusi vienlaikus ar telpas T239a/239b sienas gleznojumu. Šajā AMI atsegto fragmentu būtu iespējams restaurēt un turpmāk iekļaut telpas interjerā. Iepriekš pārbaudot citas ailas sienas, jāizvērtē, vai atsegt visas plaknes vai paplašināt konkrēto zondāžu.

Pēc rezultātiem, kas iegūti AMI laikā veiktajā lokālajā maza izmēra zondāžā, var secināt, ka potenciāli iespējamais vēsturiskās interjeru apdares saglabātības līmenis ir zems. Veicot remontdarbus un tīrot sienas un griestu plaknes lielos laukumos, var tikt atsegti kāda perioda polihromas apdares fragmenti, bet informācija par tādas esību AMI izstrādes laikā netika iegūta.

Fotoattēls no AMI. Telpa T239a. Mākslinieka H.Grīnberga 1920. gada dekoratīvā gleznojuma fragments, restaurēts 2017. - 2018. gadā.

2.5. LOGI

Lielākā daļa ēkas logu nomainīti 20. gadsimta 80. gados un 21. gadsimta sākumā. Visi vēsturiskie logi fiksēti AMI specifikācijā (skatīt nolikuma 7. pielikuma failu Nr. 4_1_2_AMI_Jekaba_11_sejums_2_1). Logi, kas izgatavoti pēc 20. gadsimta vidus, tajā nav atzīmēti.

No logiem, kas datējami ar ēkas celtniecības laiku, saglabājušies tikai nedaudzi. Sākotnējā veidolā ar aprīkojumu tie konstatējami Sēžu zāles T201 logailās L201–L205 (1. tipa logi) un T139 logailā L111 (2. tips). Minētie logi izgatavoti no ozolkoka oderlogu konstrukcijā un uzskatāmi par arhitektoniski un vēsturiski ļoti vērtīgiem, saglabājamiem un restaurējamiem.

Pārējie ēkā esošie 1866. gadā izgatavotie oderlogi ir laika gaitā pārveidoti, bet tas nemazina to kultūrvēsturisko vērtību. Pie tādiem pieskaitāmi trīs 1. tipa logi ailās L301–L310, 4. tipa logi ailās L243, L244, L330 un L331, kā arī 5. tipa logi ailās L101–L110. Logi saglabājami un restaurējami esošajā veidolā, piemeklējot atbilstošu trūkstošo aprīkojumu. Tas pats attiecināms uz Jēkaba ielas fasādē esošajiem 1902. gadā izgatavotajiem logiem, kas saglabājušies logailās L311–L318 (3. tips) un L126, L127 (6. tips), un 20. gadsimta 30. gadu logu L160, kas sākotnēji izgaismojis kāpņu telpu T247.

Valsts nozīmes piemineklī maksimālas energoefektivitātes nodrošināšana nav uzskatāma par prioritāti, tāpēc ir būtiski iepriekš minētos vēsturiskos logus, kas šobrīd atrodas vizuāli apmierinošā stāvoklī, saglabāt un nodrošināt to turpmāko ekspluatāciju. Energoefektivitātes nodrošināšana ēkā ir komplekss pasākums, un logu siltuma zudumu mazināšana ir tikai viens no pasākumiem. Lai nodrošinātu vēsturisko logu kvalitatīvu darbību un saglabātu tos vizuāli atbilstošā izskatā, logu atjaunošanas procesā nepieciešamie pasākumi norādīti nolikuma 7. pielikuma failā Nr. 4_1_2_AMI_Jekaba_11_sejums_2_1.

2.6. DURVIS

Ēkā konstatējama liela vēsturisko durvju dažādība un vairāk nekā puse no visām ir sākotnējās durvis. Visas durvis izgatavotas rāmja pildiņu konstrukcijā no ozolkoka vai skujkoka. Daļai hronoloģiski jaunāko durvju pildiņu vietā ir sīkrūšu stiklojums. Visas vēsturiskās durvis, kas uzrādītas vēsturisko durvju specifikācijā, uzskatāmas par saglabājamām un atjaunojamām. Telpu pārplānošanas gadījumā vērtnes no demontējamām sienām atkārtoti izmantojamas jaunās ailās. Saglabājams un izmantojams vēsturiskais aprīkojums.

Šobrīd ailās konstatējams daudz tādu durvju vērtņu, kas izgatavotas kā sākotnējo durvju kopijas. Pie tām pieskaitāmas gan greznās ozolkoka durvis reprezentācijas telpās, tostarp Sēžu zālē, gan krāsotās durvis kabinetos. Kabinetu durvju atšķirība redzama dažādu profilējumu izmantošanā un konstrukcijas elementu salaiduma veidā. Ozolkoka durvīm atkārtoti izmantots vēsturiskais aprīkojums, bet krāsotajām durvīm piešķirts jauns aprīkojums. Kā kopijas izgatavotās durvis uzskatāmas par ēkai stilistiski piemērotām, ir vizuāli apmierinošā tehniskajā stāvoklī un nav pamata to aizstāšanai ar citām. Ja tiek izgatavotas jaunas durvis, izmantojami esošo durvju paraugi, piemeklējot konkrētajai vietai atbilstošāko.

2.7. GRĪDAS

Vēsturiskie grīdas segumi saglabājušies tikai atsevišķās telpās: vestibilā T139 un parādes kāpņu telpā KT1 – sākotnējā 1866. gada marmora grīda, telpā T137 – 1902. gada cementa flīžu grīda, kāpņu telpas KT3 pirmā stāva vestibila līmenī – 1902. gadā veidotais teraco grīdas segums, telpās T035, T036 un T040 – 1932. gada akmens masas flīzes, t. s. Mazajā kāpņu telpā – 1922. gada ozolkoka parkets, bet telpās T160 un T161 – 1940. gada cementa flīzes. Visi pārējie ēkā esošie grīdas segumi – parkets, flīzes, linolejs, paklāji un betons – attiecināmi uz 20. gadsimta otro pusi vai 21. gadsimtu. Parketa segumi pamatā veidoti 1981.–1982. gadā.

Atjaunojot ēku, ieteicams saglabāt iepriekš minētos grīdas segumus, telpās T160 un T161 pieļaujama flīžu demontāža un pārvietošana uz citu telpu. Ieteicams saglabāt 20. gadsimta otrās puses parketu, nepieciešamības gadījumā to demontēt un pārlikt, izmantojot esošos parketa dēlīšus.

2.8. APKURE

Ēkā sākotnēji bijusi gan krāšņu, gan siltā gaisa apkure. Lielās reprezentācijas telpas tikušas apkurinātas ar silto gaisu. Vairākās telpās sākotnēji bijuši arī kamīni, no kuriem šobrīd saglabājušies tikai divi. Jaunas krāsnis mūrētas arī 1902. gada un 1920.–1932. gada pārbūvju laikā. Šobrīd ēkā saglabājušās 12 vēsturiskās krāsnis vai kamīni.

Kā sevišķi unikālas jāizceļ telpās T241 un T242 esošās krāsnis, kuru apakšējā daļā ir restes, pa kurām izplūda siltais gaiss no cokolstāva (bijušajām) gaisa apsildīšanas krāsnīm.

1922. gadā ēkā izveidoja centrālapkuri un izvietoja apkures radiatorus. Visticamāk, centrālapkure ēkā veidota visā 1920.–1932. gada pārbūves laikā pa kārtām, jo namā atrodami divu tipu šā perioda radiatori. Ēkā saglabājusies vairāk nekā puse vēsturisko radiatoru.

Ēkas atjaunošanas laikā jāsaglabā visas 12 ēkā esošās krāsnis un kamīni. Nepieciešamības gadījumā pieļaujama telpu T315/T318, T425 un T426/T429 krāšņu un telpas T424 kamīna pārvietošana un eksponēšana citās telpās.

20. gadsimta 20. un 30. gadu centrālapkures radiatori būtu jāsaglabā un darbnīcā jāatjauno.

2.9. GAISMAS ĶERMEŅI UN MĒBELES

Dažādu periodu vēsturiskās mēbeles un gaismas ķermeņi nav definēti kā mākslas pieminekļi, izņemot trīs spoguļus. Tomēr laika gaitā šie priekšmeti dažādās kombinācijās izmantoti telpu iekārtojumā, neraugoties uz atbilstību telpas interjera stilistikai, kuru nosaka reljefā apdare un būvgaldniecības izstrādājumi. Telpās ir konstatētas hronoloģiski jaunas mēbeļu un gaismekļu replikas, kuras arī turpmāk iespējams izmantot interjera izveidē.

Fotoattēls no AMI
Telpa T239a. 1902. gada griestu rozete un gaismeklis

SAEIMAS NAMA TELPU PAŠREIZĒJĀ IZMANTOŠANA

3. SAEIMAS NAMA TELPU PAŠREIZĒJĀ IZMANTOŠANA

Saeima ir Latvijas Republikas parlaments. Tā kā Latvijas valsts ir demokrātiska parlamentāra republika, suverēnā vara tajā pieder tautai. Tauta savu gribu īsteno, ievēlējot Saeimā 100 deputātus.

Saeimas nams ir ne tikai deputātu darbavieta, bet arī nozīmīgs kultūras piemineklis, kuru apmeklēt ir iespējams ikvienam. Saeimas namā atrodas Saeimas Sēžu zāle, reprezentācijas telpas, kurās tiek uzņemtas citu valstu amatpersonas un vēstnieki, kā arī darba kabineti.

3.1. SAEIMAS ZĀLES

Saeimas zāles izvietotas ēkas otrā stāva rietumu spārnā.

3.1.1. Sēžu zāle T201, T201a

Sēžu zāle T201 pārbūvēta 1922. gadā pēc 1921. gada ugunsgrēka. Projekta autors – arhitekts E. Laube. Interjeru dekoratīvā apdare ir valsts nozīmes kultūras piemineklis, māksla, ar aizsardzības Nr. 7228.

Telpā T201 saglabājušies 1922. gadā veidotie zāles griesti un sienu augšdaļas plastiskais dekors. Ozolkoka sienu paneļi un mēbelējums – 1997. gads. Sēžu zāles viesu sektorā – telpā T201a – daļēji saglabājusies sākotnējā 1866. gada plastika.

Sēžu zālē (357,5 m²) notiek Saeimas sēdes un svinīgās sēdes. Sēžu zāle ir iekļauta Saeimas ekskursiju maršrutā.

Sēžu zāles viesu sektors T201a ir daļēji norobežots (100 m²). Tur ikdienā uzturas viesi un Saeimas darbinieki, kā arī mediju pārstāvji, savukārt svinīgo sēžu laikā – ārvalstu vēstnieki un citi augsti Saeimas viesi (100 sēdvietas + viena sēdvieta darbiniekam, kurš sniedz atbalstu sēdes norisei).

Sēžu zāle T201

Sēžu zāles viesu sektors T201a

3.1.2. Balsošanas zāle T204

Balsošanas zāle T204 izveidota 1981.–1982. gadā, aizbūvējot iekšējo pagalmu.

1997. gadā pēc arhitekta A. Veidemaņa projekta līdz ar Sēžu zāles pārbūvi veikta arī telpas T204 pārbūve – dienvidu sienā saglabātas sākotnējo logailu apmales un izveidota durvjaila uz Sēžu zāli. Ziemeļu sienas logailās ievietoti logu bloki no Sēžu zāles, kur ailas aizmūrētas. Logos ievietotas vitrāžas. Telpas izgaismošanai iebūvēta jauna virsgaisma alumīnija rāmjos.

Zāle galvenokārt tiek izmantota Saeimas sēžu norises laikā, piemēram, deputātiem sniedzot intervijas plašsaziņas līdzekļiem. Dažkārt šo telpu izmanto dažādiem pasākumiem, kā arī amatpersonu ievēlēšanai, ja notiek balsošana ar vēlēšanu zīmēm. Saeimas svinīgo sēžu reizēs zāli izmanto kā "papildinājumu" viesu sektoram, un šajā zālē viesi var vērot Saeimas sēdi uz ekrāna.

Zāle iekļauta Saeimas ekskursiju maršrutā.

Balsošanas zāle T204

Dzeltenā zāle T202

3.1.3. Dzeltenā zāle T202

Telpā saglabājies sākotnējais 1866. gada plastiskais griestu dekors un frīze. Sienu plastiskais dekors izveidots 1981.–1982. gadā. Interjera dekoratīvā apdare ir valsts nozīmes kultūras piemineklis, māksla, ar aizsardzības Nr. 7228.

Dzeltenā zāle ir telpa deputātu tikšanās reizēm, interviju sniegšanai žurnālistiem un dažādiem sabiedriskiem pasākumiem. Telpas funkcijas tiek pielāgotas pēc vajadzības.

Zālē tiek rīkotas arī kafijas pauzes Sarkanajā zālē notiekošu semināru starpbrīžos. Atsevišķos gadījumos zālē rīko Saeimas Prezidija locekļu tikšanās reizes / ēdienreizes ar ārvalstu delegācijām. Kafijas pauzes iespējams servēt līdz 70 cilvēkiem. Būtiska interjera daļa esošajā risinājumā ir spogulis. Telpā vēlama mēbeļu pārgrupēšana (atbilstoši tradicionālajam 19. gadsimta otrās puses interjeru iekārtojumam).

Zāle iekļauta Saeimas ekskursiju maršrutā.

3.1.4. Sarkanā zāle T203

Sākotnēji tā bija Vidzemes bruņniecības nama ēdamzāle, pirmās Latvijas Republikas laikā – Lielā kuluāru zāle, kopš 20. gadsimta 50. gadiem saukta par Sarkano zāli. Interjera dekoratīvā apdare ir valsts nozīmes kultūras piemineklis, māksla, ar aizsardzības Nr. 7228. Telpā saglabājušies sākotnējie (1866) neogotiskie griesti. Sarkanās zāles logailās ievietotas vitrāžas pēc Luda Bērziņa skicēm (1993).

Sarkanajā zālē notiek Saeimas Prezidija sēdes, atsevišķu komisiju sēdes, kā arī ārvalstu delegāciju tikšanās ar Saeimas pārstāvjiem. Sarkanajā zālē, attiecīgi transformējot mēbeles, tiek rīkotas konferences, preses konferences un dažādi pasākumi (tikšanās, semināri, ēdienreizes, publiski pasākumi, piemēram, Muzeju nakts, Atvērto durvju dienas ekspozīcijas). Personu uzturēšanās ilgums šajā zālē var būt no 30 minūtēm līdz vairākām stundām. Maksimālais viesu skaits zālē (ja galds ir izjaukts) caurplūsmā var būt līdz 250 personām.

Zālē notiekošie pasākumi tiek fiksēti videoformātā, iespējama translācija tiešraidē. Zāle iekļauta Saeimas ekskursiju maršrutā.

Sarkanā zāle T203

3.2. SAEIMAS ZĀLES REPREZENTĀCIJAS MĒRĶIEM

Daudzas Saeimas nama telpas tiek izmantotas reprezentācijas vajadzībām – gan ārvalstu viesu uzņemšanai, gan publiskās diplomātijas pasākumiem.

Ārvalstu vēstnieku un delegāciju uzņemšanai galvenokārt izmanto piecas vēsturiskās reprezentācijas zāles – Kamīnzāli (T243), Balto zāli (T242), Brūno zāli (T241), Viesu zāli (T239) un Zaļo zāli (T240). Šīs telpas ir savstarpēji savienotas un tiek izmantotas kompleksi atkarībā no uzņemamo viesu ranga, skaita un tikšanās rakstura.

Viesi parlamentā parasti ienāk pa Saeimas nama galveno ieeju (no Klostera ielas un pa Lielajām marmora vai Mazajām marmora kāpnēm atkarībā no amatpersonas ranga un tikšanās rakstura) un tiek pavadīti līdz Kamīnzālei. Kamīnzāle lielākoties kalpo kā uzgaidāmā telpa pirms tikšanās. Kad uzņemošā Saeimas amatpersona ir gatava tikties ar viesi, tiek atvērtas durvis no Kamīnzāles uz Balto zāli. Viesis ienāk Baltajā zālē, kur notiek oficiālā sarokošanās, fotografēšanās un atsevišķos gadījumos parakstīšanās viesu grāmatā. Pēc tam viesi dodas uz Viesu zāli vai Brūno zāli, kur notiek pušu sarunas.

3.2.1. Kamīnzāle T243

Kamīnzāle ir reprezentācijas telpa. Interjera dekoratīvā apdare ir valsts nozīmes kultūras piemineklis, māksla, ar aizsardzības Nr. 7228. Telpas sienas ir gludi apmestas. Telpā ir saglabājusies 1866. gada griestu plastika. Sienu un griestu sadurvieta veidota ar profilētu ieloci, kas pāriet plafona ierāmējumā. Plafona centrā – smalki ažūra neorokoko stila rozete. Neorokoko dekori novietoti arī plafona ierāmējuma stūros, neorokoko ornamentāla josla iestrādāta plafona ierāmējumā. Sienu cokolu iezīmē plata profillīste. Interjeru papildina grezna neorokoko stila podiņu kamīnkrāsns un aizkarstangu karnīzes. Telpas rietumu galā esošās koka kāpnes uz Sēžu zāli (T201) pārbūvētas 20. gadsimta 80. gadu sākumā, izmantojot vēsturisko kāpņu margu balustrus.

Kamīnzāli izmanto kā uzgaidāmo telpu pirms tam, kad ārvalstu delegācijas tiek aicinātas Baltajā zālē sasveicināties ar Saeimas priekšsēdētāju vai priekšsēdētāja biedriem. Pēc sasveicināšanās zālē uzturas pavadošās delegācijas daļa, kas nepiedalās turpmākajās sarunās. Dažas reizes gadā zāle tiek pielāgota arī citiem formātiem (piemēram, amatpersonu intervijām, oficiālajiem foto).

Telpa nav iekļauta ikdienas ekskursiju maršrutā.

Kamīnzāle T243

3.2.2. Baltā zāle T242

Baltā zāle ir reprezentācijas telpa. Interjera dekoratīvā apdare ir valsts nozīmes kultūras piemineklis, māksla, ar aizsardzības Nr. 7228.
Telpas sienas gludi apmestas, telpā saglabājusies 1866. gada griestu plastika. Sienu un griestu sadurvieta veidota ar profilētu ieloci, kas pāriet plafona ierāmējumā. Plafona centrā – smalki ažūra neorokoko stila rozete. Neorokoko dekori novietoti arī plafona ierāmējuma stūros un vidusdaļā. 20. gadsimta 20. gados virs durvīm bijuši novietoti pēc mākslinieka H. Grīnberga metiem izgatavotie Latvijas novadus simbolizējošie dekori, kas zuduši 20. gadsimta 50. gados. Interjeru papildina grezna neorokoko stila krāsns un interjera priekšmeti – logu aizkarstangu karnīzes un spoguļi ar konsolgaldiņiem.

Baltajā zālē notiek Saeimas amatpersonu un ārvalstu viesu oficiālā sasveicināšanās ar parlamenta viesiem un tiek uzņemtas tradicionālās piemiņas fotogrāfijas. Telpa tiek pielāgota arī citu formālu pasākumu norisei (svinīgi pasākumi, oficiālās ēdienreizes). Pēc delegāciju sarunām notiek preses brīfingi. Pasākumi tiek fiksēti foto un video formātā.

Zālē vienlaikus var uzturēties 40–50 cilvēki. Vidējais uzturēšanās ilgums – līdz 30 minūtēm.

Telpa nav iekļauta ikdienas ekskursiju maršrutā.

3.2.3. Brūnā zāle T241

Brūnā zāle ir reprezentācijas telpa. Interjera dekoratīvā apdare ir valsts nozīmes kultūras piemineklis, māksla, ar aizsardzības Nr. 7228. Telpas sienas gludi apmestas, telpā saglabājusies 1866. gada griestu plastika. Sienu un griestu sadurvieta veidota ar profilētu ieloci, kas pāriet plafona ierāmējumā. Plafona centrā – smalki ažūra neorokoko stila rozete. Neorokoko dekori novietoti arī plafona ierāmējuma stūros. Interjeru papildina grezna neorokoko stila krāsns.

Brūnajā zālē tiek rīkotas Saeimas priekšsēdētāja un Saeimas Prezidija locekļu tikšanās ar ārvalstu viesiem. Tikšanās laikā tiek servēti karstie dzērieni / uzkodas.

Telpa nav iekļauta ikdienas ekskursiju maršrutā.

Baltā zāle T242

Brūnā zāle T241

3.2.4. Viesu zāle T239

Telpa T239a un T239b ietilpst reprezentācijas zāļu grupā. 20. gadsimta 20. gados tā tika saukta par ēdamzāli, pašlaik to dēvē par Viesu zāli. Telpas interjera dekoratīvā apdare ir valsts nozīmes kultūras piemineklis, māksla, ar aizsardzības Nr. 7228.

Telpas T239a sienas un griesti gludi apmesti, sienu un griestu savienojums 1902. gadā veidots ar bagātīgi profilētu ieloci – nelielu konsoļu motīvs starp akanta lapu vijumiem. Griestu plakni pa perimetru ierāmē profiljosla ar akanta un lauru lapu vītņu motīvu. Griestu centrā – plastiska astoņstūru rozete ar klimātiju joslu pa perimetru un akanta lapu motīvu centrā. Telpu T239a no telpas T239b atdala plata aila ar koka portālu un volūtveida konsolēm ailas iekšējā plaknē.

Līdz 1902. gada pārbūvei pašreizējās telpas T239b dienvidu daļā bijusi kāpņu telpa. Sienas un griesti gludi apmesti, sienas un ieloces sadurvietu noslēdz dekoratīva profiljosla. Griestu plaknē – plafona ierāmējums ar šauru profiljoslu, centrā – plastiska 20. gadsimta 50. gadu beigu–1968. gada rozete.

Telpa T239a tās pašreizējā apjomā izveidojusies pēc 1902. gada pārbūves. Iepriekš telpas T239b daļā bijušas divas atsevišķas telpas. 1920. gadā Satversmes sapulces telpās veikta pārbūve. Telpa T239a un T239b tolaik ieguva atvērto plānojumu – tiek nojaukta siena starp T239a un 239b, pašreizējo telpu T239b sadala aila ar arkveida pārsedzi. Telpas T239b dienvidu daļā bijusi šaura telpa ar vienu logu. No šī perioda saglabājušies arī telpu vēsturiskie fotoattēli, kuros telpā T239a redzams sarežģīts sienu dekoratīvais gleznojums, kuru veicis mākslinieks H. Grīnbergs. Jēkaba ielas fasādes logailu iekšējās vērtnēs pēc viņa projekta tapuši gleznojumi uz stikla, kas atveidojuši Rīgas, Jelgavas un Daugavpils skatus. Telpu T239b sadalošajā ailā un uz sienām – iluzoru rāmju un pildiņu krāsojumi.

Laikā līdz 1968. gadam telpā T239b nojaukta starpsiena, kas telpu dalīja divās daļās, izveidots pašreizējais griestu plafonu ierāmējošais profils un sienu un griestu sadurvietas profiljosla, plafona centrā novietota rozete.

Telpā T239a nojaukta glazēto podiņu krāsns. 1968. gada telpu inventarizācijas materiālos minēts, ka telpas T239b logailās atrodas J. Bīnes vitrāžas, savukārt H. Grīnberga gleznojums uz stikla "Rīga" pārvietots uz telpu pirms zāles T239a, kur šobrīd ir iebūvēts lifts un telpas T244 un T245.

20. gadsimta 80. gadu sākuma pārbūvju ietvaros telpas T239a ziemeļu sienā aizmūrēta logaila, rietumu sienas aila D214 bijušo divvērtņu durvju vietā sašaurināta un tajā ievietota trīs pildiņu vērtne ar virslogu. Domājams, ka tajā pašā laikā demontēti arī durvjailu D216 un D221 supraporti.

Viesu zālē tiek rīkotas Saeimas Prezidija locekļu oficiālās tikšanās ar ārvalstu delegācijām (tikšanās formāts – pie galda). Telpu izmanto arī citādiem pasākumiem (dokumentu parakstīšana, preses konferences, svinīgi pasākumi, ēdienreizes u. c.). Ēdienreizēs pasniedz vairāku kārtu maltīti:

- līdz 90 personām, sēžot pie galdiņiem;
- līdz 120 personām bez sēdvietām;
- viesiem ir iespēja pārvietoties pa visām piecām reprezentācijas zālēm – "savienoto zāļu princips".

Zālē notiekošie pasākumi tiek fiksēti foto un video formātā. Telpa nav iekļauta ikdienas ekskursiju maršrutā.

Viesu zāle T239

3.2.5. Zaļā zāle T240

Zaļā zāle ir reprezentācijas telpa. 20. gadsimta 20. gados tā bija Valsts prezidenta kabinets. Interjera dekoratīvā apdare ir valsts nozīmes kultūras piemineklis, māksla, ar aizsardzības Nr. 7228.

Telpas sienas gludi apmestas, saglabājusies 1866. gada griestu plastika. Sienu un griestu sadurvieta veidota ar profilētu ieloci, kas pāriet plafona ierāmējumā. Plafona centrā – smalki ažūra neorokoko stila rozete. Neorokoko dekori novietoti arī plafona ierāmējuma stūros. Sienu apakšējā daļā ir cēlkoka paneļi, kas kopā ar nišas koka apdari izgatavoti 1920.–1932. gadā. Nišas apdare risināta vācu neorenesanses stilā, to pieskaņojot 1902. gada podiņu krāsnij. Nišas apdare saglabājusies daļēji – zudis iekšējās plaknes panelējums rāmja pildiņu konstrukcijā, kas pašlaik aizstāts ar gludām finierētām plāksnēm. Zaļajā zālē saglabājušās arī sākotnējās (1866) aizkarstangas karnīzes.

Zaļajā zālē tiek rīkotas Saeimas Prezidija locekļu mazāk formālas tikšanās ar viesiem. Zālē pasniedz pusdienas, vakariņas. Zāles formāts ļauj tajā vienlaikus uzturēties līdz 10 viesiem.

Telpa nav iekļauta ikdienas ekskursiju maršrutā.

Zaļā zāle T240

3.3. SAEIMAS DARBINIEKU TELPAS

Saeimas namā Jēkaba ielā 11 ir izvietoti darbinieki, kuri visvairāk iesaistīti Saeimas sēžu un Saeimas Prezidija sēžu nodrošināšanā. Tur atrodas šādas telpas:

- Saeimas priekšsēdētāja kabinets, telpas biroja darbiniekiem un apspriedēm;
- Telpas katram Prezidija loceklim un vairākas blakus esošas telpas biroju darbiniekiem;
- Juridiskā biroja telpas;
- Saeimas Administrācijas vadības telpas;
- Protokola nodaļas telpas;
- Tehnikas nodaļas telpas;
- Saeimas Sēžu nodrošinājuma nodaļas telpas;
- Dokumentu pārvaldības nodaļas telpas.

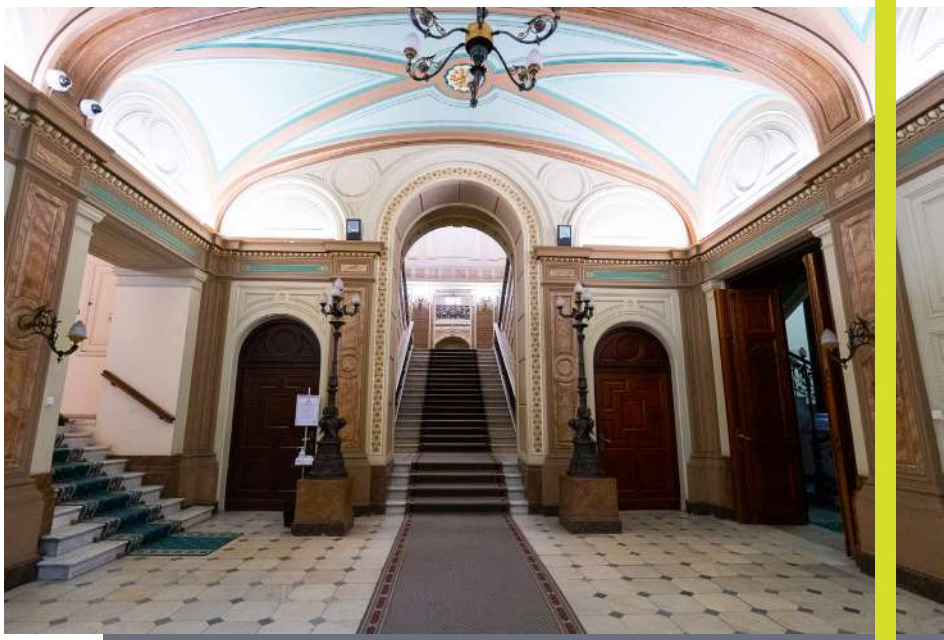
Saeimas namā vēsturiski ir paredzēti arī kabineti Valsts prezidentam un Ministru prezidentam, kurus viņi izmanto, uzturoties Saeimā.

3.3.1. Lielais vestibils T139

Ieejas vestibils T139 no Klostera ielas. Interjera dekoratīvā apdare ir valsts nozīmes kultūras piemineklis, māksla, ar aizsardzības Nr. 7228. Telpā saglabājies sākotnējais 1866. gada interjers – ieejas vestibila griestu velves, plastiskais sienu un griestu dekors, kā arī marmora grīdas segums.

Lielais vestibils pilda protokolāro funkciju, tajā tiek sagaidītas dažādu līmeņu ārvalstu delegācijas, kas ierodas Saeimas namā pa galveno ieeju. Šeit notiek oficiālo ārvalstu delegāciju sagaidīšana un sasveicināšanās ar Saeimas pārstāvjiem. Vestibilā tiek rīkotas arī izstādes un to atklāšanas pasākumi, notiek preses brīfingi un deputāti sniedz intervijas.

Ja Saeimas namā tiek rīkots liels pasākums, Lielais vestibils nereti tiek izmantots kā reģistrācijas vieta (te tiek novietoti galdi ar aptuveni sešām reģistratoru vietām), dažkārt arī kā vieta kafijas pauzēm.

Lielais vestibils T139

3.3.2. Bibliotēka T101

Saeimas nama bibliotēkas krājumu veido vairāk nekā 13 000 grāmatu politikas, tiesību, ekonomikas, socioloģijas un citās zinātņu nozarēs, kā arī izdevumi par Latvijas valsts vēsturi, Eiropas Savienību un citām starptautiskām organizācijām. Bibliotēkā var lasīt gandrīz visus kārtējā gada Latvijas periodiskos izdevumus un vairākus desmitus ārvalstu izdevumu.

Pašreizējā Saeimas bibliotēka iekārtota Vidzemes bruņniecības nama Rezidences zāles vietā. Latvijas Republikā starpkaru periodā šī telpa bija paredzēta starpfrakciju biroja sēdēm. 20. gadsimta 40. gados tika mainīts telpu plānojums – likvidētas starpsienas, kas atdalīja kāpņu telpu rietumu pusē un noapaļoto sienu telpas ziemeļu galā. Padomju varas gados, izveidojot starpsienas, šeit iekārtoja kabinetus administrācijai. 20. gadsimta 80. gadu sākumā starpsienas tika nojauktas un tika izveidota Prezidija sēžu zāle. Kopš 1990. gada šeit atrodas Saeimas bibliotēka.

Bibliotēkas telpas griesti jau sākotnēji, 1866. gadā, bija dalīti ar masīvām pasijām trijās daļās. Sienu un griestu savienojums veidots ar gludu ieloci. Pašreizējā plastika datējama ar 1981.–1982. gadu. Katras daļas plafonu pa perimetru ierāmē profiljosla. Plafonu centros novietotas vienkāršas apaļas profilētas rozetes.

1990. gadā telpas sienas visā augstumā līdz profilētajai dzegai tika apšūtas ar finiera plāksnēm. Uz dienvidu sienas starp logiem saglabājušās sākotnējās 1866. gada ģipša lējuma konsoles.

3.3.3. Saeimas ēdnīca un kafejnīca T106, T108, T109

Saeimas ēkas pirmajā stāvā atrodas šobrīd pilnībā aprīkota kafejnīca un ēdnīca, kur ik dienu ieturas deputāti un darbinieki.
Pašreizējā kafejnīcas ēdamzāle sastāv no vairākām apvienotām telpām T109a, T109b, T109c, un šāds plānojums izveidots 20. gadsimta 80. gadu sākumā. 20. gadsimta 30. gados telpas T109a rietumu daļā bijusi kāpņu telpa un labierīcības. T109b un T109c bijušas trīs caurstaigājamas telpas. Laikā līdz 1968. gadam paplašināta aila starp T109b un T109c.

Telpu sienas ir gludi apmestas, T109a griesti veidoti cilindra velves konstrukcijā, bet T109b un T109c daļās griestos krusta velves. T109c daļā velves buras ierāmētas ar profiljoslu, velves cekulā novietota reljefa rozete, kuru veido smalks akantu vijums. Plastika datējama ar 1866. gadu. T109b un T109c daļas atdala 1981.–1982. gada koka portāls ar ailu.

Bibliotēka T101

Kafejnīcas ēdamzāle

3.4. EKSKURSIJU MARŠRUTI

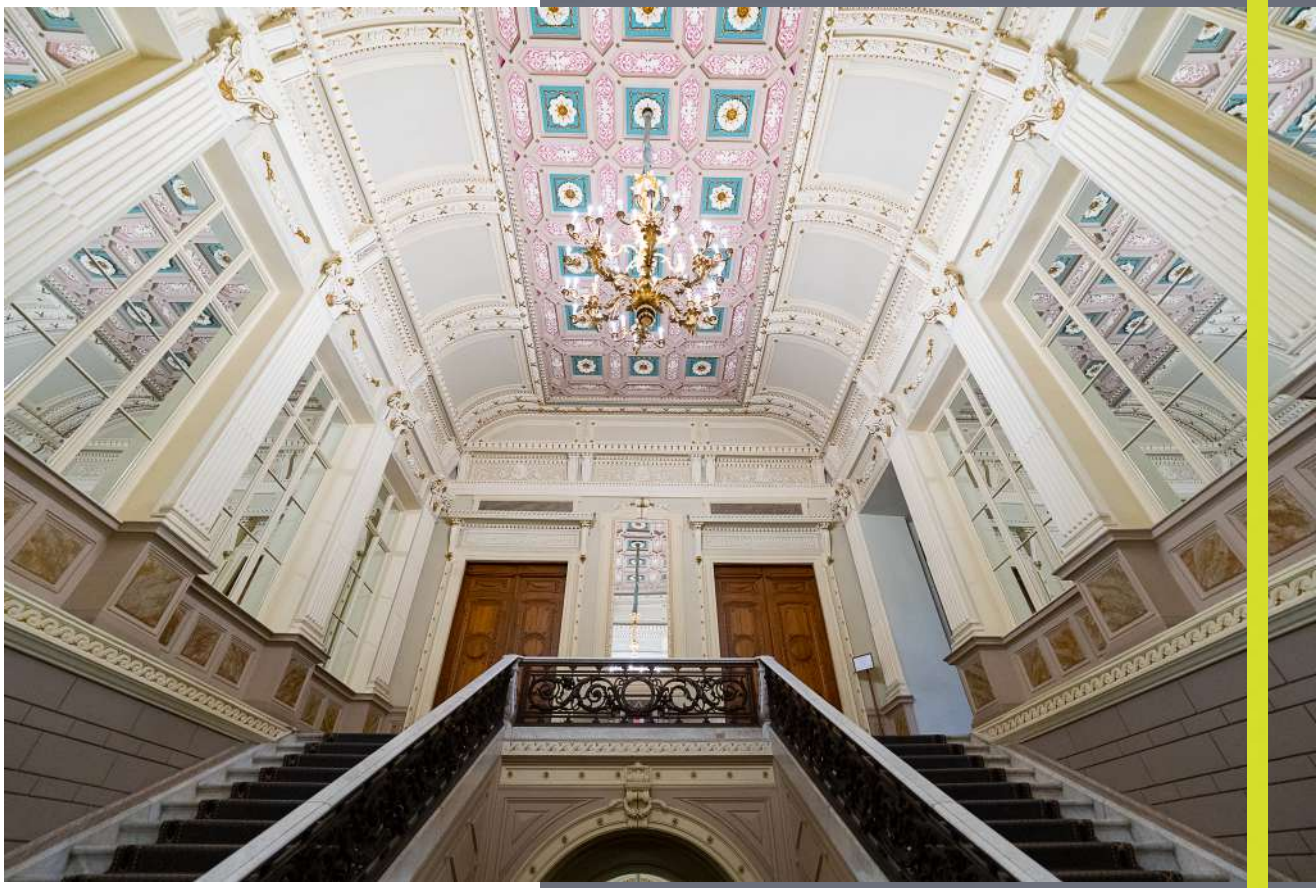
Regulāro Saeimas ēkas ekskursiju apmeklētājiem tiek organizēta ekspozīcijas un telpu apskate pa iepriekš noteiktu maršrutu.

Ieeja ēkā un izeja no tās tiek organizēta pa divām nama durvīm:

1) durvis no Klostera ielas puses;
2) durvis no Jēkaba ielas puses (apmeklētājiem ar kustību un citiem funkcionāliem traucējumiem, tostarp personas ratiņkrēslā).

Ekskursijas maršrutā šobrīd iekļauta Lielā vestibila, Sarkanās zāles, Dzeltenās zāles, Balsošanas zāles, Sēžu zāles un bibliotēkas apskate. Telpu apskates secība un pieejamība tiek pielāgota katrai ekskursijai atkarībā no Saeimas darba grafika.

Ekskursiju maršruti pēc ēkas atjaunošanas tiks pārskatīti, pielāgoti vai mainīti, ņemot vērā ēkas nākotnes attīstību, funkcijas un nepieciešamību sabalansēt drošības pasākumus.

Kāpņu telpa KT1

SAEIMAS NAMA NĀKOTNES ATTĪSTĪBA

4. SAEIMAS NAMA NĀKOTNES ATTĪSTĪBA

2021. gadā Saeimas nams tika nodots valsts akciju sabiedrības "Valsts nekustamie īpašumi" (turpmāk – VNĪ) valdījumā, lai tiktu īstenota ēkas atjaunošana.

Lai nodrošinātu Saeimas ēkas Jēkaba ielā 11, Rīgā, kā nozīmīga valsts kultūras pieminekļa saglabāšanu un atjaunošanu tās pārbūves, restaurācijas un aprīkošanas projekta ietvaros, 2022. gada 10. augustā tika izveidota Konsultatīvā padome, kura sniedz profesionālu viedokli projekta realizācijas gaitā.

Saeima ir institūcija, kurai noteikts īpaši aizsargājama objekta statuss un tam atbilstošas specifiskas drošības prasības, bet vienlaikus Saeimai kā parlamentam ar visu tās būtību ir jāapliecina tādas demokrātijas vērtības kā atvērtība, pieejamība, sabiedrības uzticēšanās un pārskatāmība. Tas ir nepārtraukts izaicinājums – rast līdzsvaru starp parlamenta atvērtību un drošību, veidojot sarežģītu mijiedarbības modeli, kas ietekmē Saeimas organizatoriskos procesus.

Parlamentārā darba būtību raksturo demokrātiskā pārstāvība, viedokļu daudzpusība, cieņpilnas debates, sabiedrības iesaiste un līdzdalība. Atjaunotajā Saeimas namā nepieciešama simboliska manifestācija, ka vara Latvijā pieder tautai un izriet no tautas, ka parlamenta darbs ir tautas gribas izpausme. Parlamenta darbs ir konservatīvs un tradīcijās balstīts, taču vienlaikus dzīvs un allaž mainīgs. Arī atjaunotajā Saeimas namā būs jāsabalansē klasiskās, tradicionālās vērtības ar mūsdienīgiem akcentiem un tehnoloģiskajiem risinājumiem. Šim namam jākalpo par vēstījumu, ka uz parlamenta attīstību vērstais darbs nekad nebeigsies.

Saeimas namu, kas jau 100 gadu ir kalpojis demokrātijai, arī nākotnē primāri vajadzētu uztvert kā demokrātijas mājvietu, ar ēkas vēsturi saistītās asociācijas atstājot otrajā plānā. Tomēr ar pienācīgu cieņu jāizturas pret šā nama unikālajām arhitektoniskajām vērtībām, mūsdienīgā veidā tās integrējot ēkas koptēlā.

Ir svarīgi, lai atjaunotais Saeimas nams turpinātu atvērta un pieejama parlamenta tradīciju, paceļot to jaunā kvalitātē. Funkcionāli Saeimas nams jāpadara atvērtāks, nodrošinot daudzveidīgas, mūsdienīgas iespējas dažādām apmeklētāju auditorijām (ekskursijas, skolēnu grupas u. c.) uzzināt vairāk par parlamentārismu un likumdevēja darbu. Tādēļ atjaunotajā Saeimas namā būtu jārod vieta jaunai parlamenta apmeklētājiem paredzētai multifunkcionālai publiskai telpai. Šai telpai jābūt pielāgojamai dažādām situācijām un vajadzībām, paredzot arī Saeimas vēsturei veltītu ekspozīciju, lektorija un izstāžu zāles funkcijas. Atjaunotajā Saeimas namā jāgodina Latvijas demokrātijai nozīmīgas vēsturiskas personas, un tas jāpanāk ar arhitektoniskiem un mākslinieciskiem risinājumiem. Publiskajā telpā jārod vieta stāstam par mūsu valsti un parlamentu.

Telpu funkcijas jāpārskata, ņemot vērā vīzijas par Saeimas nama misiju. Jāizvērtē iespēja piešķirt jaunas funkcijas iekštelpām un ārtelpām, kurām patlaban nav publiskas funkcijas (piemēram, iekšpagalma pārveide, izvērtējot tā funkcionālo sasaisti ar apkārt esošajām telpām un iespējamo reprezentatīvo, kā arī iekšējai lietošanai piemērotu rekreatīvo funkciju).

Ēkai jāpiešķir gaišs koptēls un jāmeklē optimāli apgaismojuma risinājumi, jo patlaban vāji izgaismotās un tumši mēbelētās telpas rada smagnēju un varbūt pat nomācošu kopiespaidu. Kur vien iespējams, priekšroka dodama dabīgās gaismas risinājumiem. Koplietošanas telpās, reprezentācijas telpās un zālēs apgaismojuma risinājumiem jābūt elastīgiem un pielāgotiem plašsaziņas līdzekļu darba vajadzībām.

Jāuzlabo telpu akustika un jānodrošina publisku pasākumu norisei atbilstoša mūsdienīga apskaņošana.

Arī Saeimas nama eksterjers var savā ziņā paust Saeimas vēstījumu, tāpēc ir būtiski parūpēties par mūsdienīgu fasādes apgaismojuma risinājumu, vienlaikus saglabājot un atjaunojot vēsturiskos fasādes elementus.

SAEIMAS NAMA FUNKCIONĀLĀS VAJADZĪBAS UN VIZUĀLĀS IZMAIŅAS

5. SAEIMAS NAMA FUNKCIONĀLĀS VAJADZĪBAS UN VIZUĀLĀS IZMAIŅAS

Atjaunojot Saeimas namu, nepieciešams uzlabot ēkas ilgtspējību, panākt kompromisu starp funkcionālo, skaisto, mākslinieciško un vēsturisko aspektu, kā arī ēkas drošību un vides pieejamības jautājumiem.

Vides pieejamības aspektā cilvēkiem ar kustību, redzes vai dzirdes traucējumiem jānodrošina iespēja pārvietoties vidē atbilstoši plānotajai būves funkcijai.

Metu konkursā jārada vienota vīzija ne tikai attiecībā uz Sēžu zāli, darba un reprezentācijas telpām, ārējo veidolu un piegulošo pilsētvidi, bet jārod arī konceptuāls risinājums mūsdienīgas ventilācijas un gaisa dzesēšanas sistēmas ierīkošanai, apgaismojumam un akustikai.
Izstrādājot interjeru koncepciju, ieteicams izvērtēt katras telpas mēbeļu komplekta atbilstību projektējamās telpas stilistikai un funkcijai.

Būtiski ir izstrādāt tādu telpu interjera risinājumu koncepciju, lai panāktu maksimālu saskaņu starp telpu stilistiku, funkciju un ēkā esošiem un saglabājamiem interjera priekšmetiem. Saeimas namā esošajām darba vietām un koplietošanas telpām jābūt veidotām vienotā stilistikā un jāatbilst universālā dizaina un mūsdienu ergonomikas prasībām.

Izstrādātajam meta piedāvājumam ir jābalstās uz ilgtspējīgas arhitektūras un būvniecības principiem, jāatbilst drošības un pieejamības prasībām, kā arī jābūt veidotam tādējādi, lai nodrošinātu saprātīgu un samērīgu publiskā finansējuma izlietojumu.

Metu piedāvājumiem jāatbilst Jaunā Eiropas Bauhaus projektu īstenošanas principiem – skaistums, ilgtspēja un iekļaušana, kur:

- *skaistums nozīmē to, ka projekts ir estētiski pievilcīgs, mākslas un kultūras iedvesmots, ar arhitektūras un dizaina komponenti, atbilstošs sabiedrības vajadzībām, tāds, kas uzlabo ne vien funkcionalitāti, bet arī pieredzes kvalitāti. Skaisti projekti ir arī eksperimentālie, inovatīvie un drosmīgie.*
- *Ilgtspējīgi projekti domā par sabiedrības kopīgo resursu lietderīgu izmantošanu, samazina vides piesārņojumu un ir harmonijā ar to.*
- *Iekļaušana nav tikai vides pieejamības jautājums, bet arī veicina dažādu kultūru, nozaru, dzimumu un vecumu savstarpējo dialogu.*

Metā izstrādātajiem telpu funkcionalitātes, interjera, fasādes, inženiertehniskā nodrošinājuma risinājumiem jābūt tādiem, lai ēka būtu efektīvi izmantojama un uzturama, moderna, kā arī tiktu nodrošināta tās pilnvērtīga dzīvotspēja vismaz 30 gadu periodā.

PLĀNOŠANAS PRASĪBAS

5.1. Drošības prasības

Aizsardzības un drošības pasākumiem Saeimā ir jābūt veidotiem tā, lai tie spētu nodrošināt Saeimas darbības nepārtrauktībai nepieciešamo aizsardzības līmeni, atturētu personas ar ļaunprātīgiem nolūkiem veikt pretlikumīgas darbības vai traucēt parlamenta darbu, vienlaikus spējot uzrunāt, aicināt un iedrošinot tos, kuri Saeimā vēlas īstenot savas pilsoniskās vai demokrātiskās tiesības.

5.2. Saeimas nama publiskā ārtelpa

Saeimas namam piegulošā teritorija ir neatņemama Saeimas daļa, kurā dinamiski mijiedarbojas parlamenta drošības un pieejamības principi. Tā veido pirmo priekšstatu par Saeimu kā valstiskas nozīmes, vēsturisku un aizsargājamu institūciju un vietu, kur īstenojamas demokrātiskās tiesības piketu, sapulču un gājienu veidā. Turklāt Saeima ir arī svarīgs Rīgas un Latvijas tūrisma objekts.

Vēsturiski Saeimas nams vienmēr ir bijis atdalīts no Jēkaba ielas ar apstādījumiem. Šobrīd apstādījumu josla ir sašaurināta un atvirzīta no ielas. Saeimas namam piegulošajām ielām ir saglabājies kalta bruģa segums. Primāri teritorija publiskajā ārtelpā ap Saeimas ēku ir jāatvēl gājējiem un kontrolēti jāierobežo transportlīdzekļu kustība, saglabājot ierobežotas piekļuves iespējas automašīnām (piemēram, piekļuve automašīnai ar viesu kortežu). Saeimas nama ārtelpā nepieciešamās drošības prasības jāīsteno ar arhitektoniskiem vides un ceļu būves, kā arī tehnoloģiskiem drošības risinājumiem (piemēram, bolardi, paceļamas rampas u. tml.), kas kopumā veidotu vienu vizuālo identitāti vienotā pilsētvides un Saeimas ēku kompleksā. Saeimas publiskās ārtelpas izveidē jārespektē Barikāžu piemiņas zīme.

Saeimas piegulošajā teritorijā no Saeimas nama ārsienām ir jāparedz 2 līdz 2,5 metru ierobežojoša/nepieejama zona. Cilvēkiem, kuri pulcējas pie Saeimas jebkurā veidā, vai tas ir piketa, publiska pasākuma dalībnieks vai tūrists, ir jānodrošina aizsardzība un kontrole pret fizisku apdraudējumu. Tajā pašā laikā izmantotajiem risinājumiem ir jābūt neuzkrītošiem/neuzbāzīgiem un pilsētvidē iekļaujošiem, kuri neierobežo personu fizisku pārvietošanos.

Ar arhitektoniskiem līdzekļiem jārisina jautājums par ieejas mezglu izveidi, piemērojot tos cilvēkiem ar kustību traucējumiem.

Jāparedz arī piegulošās teritorijas labiekārtojums ar apzaļumojumu / koku stādījumiem un vieta trim karogu mastiem, vizualizācijās atspoguļojot to novietojumu un proporciju attiecībā pret Saeimas namu.

PROJEKTĒŠANAS ROBEŽAS

KONKURSA OBJEKTA TERITORIJA

KONKURSA ĢENERĀLĀ PLĀNA TERITORIJA

5.3. Plūsmu organizācija

Saeimas namam būtu jāparedz vismaz divas ieejas/izejas – viena regulārai personu kustībai/plūsmai ikdienā un otra protokolāru pasākumu nodrošināšanai atbilstoši nepieciešamībai.

Šobrīd tam kalpo divas ieejas/izejas – viena no Jēkaba ielas puses, kura tiek izmantota ikdienā darbinieku, viesu, žurnālistu iekļūšanai Saeimas namā, un otra – no Klostera ielas puses, kura tiek izmantota protokolāru un citu pasākumu laikā, kuros piedalās daudz cilvēku.

5.3.1. Vienai ieejai/izejai ikdienas darba vajadzībām būtu vēlams nodrošināt plūsmas dalīšanu šādās kategorijās:

- deputāti/darbinieki;
- apmeklētāji/žurnālisti;
- saimniecisko darbu (ārpakalpojumu) veicēji.

Pie ieejas jāparedz vieta Valsts policijas darbinieku postenim, kur, ja nepieciešams, tiek veikta personu dokumentu pārbaude un reģistrācija, kā arī citas funkcijas atbilstoši Valsts policijas uzdevumiem, nosakot to par drošības zonu. Tāpat nepieciešama vieta mantu rentgena iekārtai un metāldetektoram personu līdzpaņemto mantu pārbaudei.

Jānodrošina neliela garderobe apmeklētāju virsdrēbēm ar vietu slēdzamiem mantu skapīšiem. Tāpat drošības zonā būtu jāparedz vestibils, kas kalpotu kā uzgaidāmā telpa. Šī zona no pārējās Saeimas ēkas jāatdala ar piekļuves kontroles sistēmu – turniketu vai citu līdzvērtīgu sistēmu –, nodrošinot ieeju tikai reģistrētām personām vai tiem apmeklētājiem un pakalpojumu veicējiem, kurus Valsts policijas darbinieki ir reģistrējuši un pārbaudījuši. Jāparedz aprīkot ieeju ar pacēlāju personām ar kustību traucējumiem ratiņkrēslos.

5.3.2. Otra ieeja/izeja protokolāro vai citu nozīmīgu pasākumu nodrošināšanai ir jāintegrē ar Saeimas nama reprezentatīvo funkciju, ieeju veidojot vizuāli greznu un plašu, kā arī paredzot plūsmu dalīšanu pa personu kategorijām – augsta līmeņa viesi/delegācijas un citi apmeklētāji. Vienlaikus tai jānodrošina arī drošības pasākumu funkcionalitāte (drošības zona), kura neattiektos uz augsta līmeņa viesiem/delegācijām. Drošības zonā jāparedz vieta vismaz vienai mantu rentgena iekārtai un vairākiem metāldetektoriem. Tāpat jābūt vietai liela izmēra garderobei un slēdzamiem mantu skapīšiem, kurus izmantos gan pasākumu dalībnieki/apmeklētāji, gan oficiālo ārvalstu delegāciju viesi. Drošības zonai jābūt viegli transformējamai vai neuzkrītošai/neapgrūtinošai īstenojamo aizsardzības pasākumu dažādiem līmeņiem – no ļoti stingriem pasākumiem līdz minimāliem (tehnoloģiski attālinātiem) pasākumiem.

Tāpat Saeimas namā kopumā telpās būtu jāparedz maršruta jeb plūsmu organizēšana/nodalīšana pa dažādām personu kategorijām:

- augsta līmeņa viesi – pārvietošanās maršruts pilda reprezentatīvo funkciju; šo maršrutu varētu izmantot arī ekskursiju un citu ar Saeimas nama reprezentāciju saistītu pasākumu ietvaros;
- apmeklētāji/žurnālisti – pārvietošanās maršruts attiecas uz darba pienākumu vai sabiedrības līdzdalības pasākumu īstenošanu;
- saimniecisko darbu (ārpakalpojuma) veicēji – pārvietošanās maršruts atbilst saimniecisko darbu nodrošināšanas prasībām ēkas uzturēšanas vai citu pakalpojumu ietvaros;
- Saeimas deputāti/darbinieki – šīm personām Saeimas nams ir pastāvīgā darba vieta, un viņiem nebūtu paredzami atsevišķi piekļuves ierobežojumi vai prasības.

Attiecībā uz visām ieejām/izejām Saeimas namā un pārvietošanās maršrutos jāparedz mūsdienīgi drošības sistēmas risinājumi, vienlaikus nodrošinot atbilstību evakuācijas prasībām.

5.4. Telpu funkcionalitāte

Metu piedāvājumā jāiekļauj arhitektoniski un funkcionāli risinājumi šādām obligātajām Saeimas nama funkcijām:

- Saeimas sēžu norise ar publikas klātbūtni;
- telpas (zāles) sanāksmju un pasākumu norisei ar deputātu dalību;
- delegāciju un viesu uzņemšana reprezentācijas telpās;
- piedāvājums parlamenta apmeklētājiem (multifunkcionāls centrs);
- iespēja ieturēt maltīti (ēdināšanas zona);
- ērta un droša iekļūšana parlamentā (ieejas un drošības kontroles zona(-as));
- biroja funkcija (valsts augstāko amatpersonu darba kabineti, tipveida vadītāja darba kabinets un atvērta plānojama biroja telpas);
- garderobe un labierīcības;
- rekreatīvā funkcija.

Metu piedāvājumā jānodrošina iepriekš minētās funkcijas. Vienlaikus ir iespējama un nepieciešama racionāla ēkas pārplānošana un funkciju pārnešana starp telpām saskaņā ar meta autoru arhitektonisko vīziju, ievērojot prasību piedāvāt ēkas apjoma izmaiņas jumta stāva līmenī, lai izvietotu tajā Saeimas namam nepieciešamās funkcijas.

5.4.1. Saeimas Sēžu zāle un Sēžu zāles viesu sektors

Saeimas Sēžu zāle:

Saeimas sēdēm, tostarp svinīgo sēžu norisei, jāparedz zāle ar šādu darba vietu skaitu un izvietojumu:

- 100 deputātu darba vietas zālē ar attālumiem starp rindām un eju platumiem, kas nodrošina deputātu pārvietošanos zālē (ieņemt un pamest savu darba vietu), netraucējot citus. Darba vieta – mūsdienīgi aprīkots galds (darbam ar portatīvo datoru un/vai dokumentiem, iestrādātu balsošanas sistēmu, mikrofonu un citiem nepieciešamajiem inženiertehniskajiem pieslēgumiem) ar ergonomisku krēslu;
- 16 vietas zālē – ministriem, Valsts prezidentam un Ministru prezidentam;
- sešas vietas zāles priekšā – piecas darba vietas Saeimas Prezidija locekļiem plus viena darba vieta Juridiskā biroja vadītājam (šī vieta maksimāli pietuvināta sēdes vadītājam, bet atdalīta no Prezidija vietām);
- tribīne debatētājam zāles priekšā;
- četras darba vietas sēdes tehniskā nodrošinājuma darbiniekiem – divas tiešā Prezidija tuvumā, divas tehnisko darbinieku darba vietas brīvi pieejamas deputātiem. Jāparedz iespēja darbiniekiem ienākt zālē un iziet no tās, netraucējot sēdes norisi;
- vieta Saeimā akreditētiem fotogrāfiem un operatoriem (maksimums – 20, ikdienā 5–10 cilvēki).

Deputātu un viesu vietu konfigurācijai jābūt tādai, lai no katras vietas būtu labi redzams Saeimas Prezidijs un tribīne.

Sēžu zāles viesu sektorā jāparedz:

- vismaz 100 sēdvietas, kurās ikdienā uzturas darbinieki, viesi, parlamentārie sekretāri un strādā mediji, īpašās reizēs uzturas arī ārvalstu vēstnieki un citi augsti Saeimas viesi;
- viena darba vieta sēdes tehniskā nodrošinājuma darbiniekam (galds, krēsls, būvprojektā tiks paredzēts arī datortīkla pieslēgums, elektrības pieslēgums);
- viena darba vieta parlamentārajam sekretāram ar iespēju pieteikties debatēs (šī vieta pilnībā aprīkota atbilstoši deputātu darba vietas prasībām).

Plānojot viesu sektoru, jāparedz iespēja no tā redzēt visu Saeimas sēžu zāles zonu, tostarp Prezidiju/tribīni, kā arī risinājums iespējai sekot līdzi aktuālajai informācijai par Saeimas sēdes norises gaitu.

Saeimas sēžu zālei un viesu sektoram ir būtiski nodrošināt vides pieejamību, lai tas būtu pieejams arī personām ar kustību traucējumiem.

5.4.2. Sanāksmju un pasākumu norises telpa ar deputātu dalību

Šobrīd sanāksmes, konferences un dažādu veidu pasākumi ar deputātu piedalīšanos tiek organizēti Balsošanas zālē, Sarkanajā zālē un Dzeltenajā zālē. Arī pēc Saeimas nama atjaunošanas šīs funkcijas tiks saglabātas. Metu konkursa piedāvājumā ir pieļaujams sanāksmju un pasākumu norises telpu ar deputātu dalību paredzēt arī citas Saeimas ēkas telpās, ievērojot šādus nosacījumus:

5.4.2.1. Sarkanās zāles funkcijai (skat. 3.1.4. punktu) piedāvātajam telpas iekārtojumam jābūt viegli un ātri pielāgojamam, galdam jābūt transformējamam – viegli izjaucamam / saliekamam, lai nepieciešamības gadījumā to varētu pārveidot vai dalīt vairākos elementos.

Metu piedāvājuma risinājumā šai funkcijai var tikt piedāvāta cita telpa, kuras ietilpība nav mazāka par pašreizējo. Piemēram, pie pašreizējā ovālā galda ir vieta 50 personām, papildu krēsli tiek izvietoti gar zāles sienām. Telpā bez mēbelēm ir jāparedz vieta 250 personām caurplūsmā, kino formātā telpas ietilpība ir vismaz 120 sēdvietas, kā arī telpa pielāgojama tiešraižu studiju formātam. Personu uzturēšanās ilgums var būt no 30 minūtēm līdz vairākām stundām. Izstrādājot metu, jāatspoguļo telpas iekārtojuma scenāriji un mēbeļu izvietojums (norādīt mēbeļu/iekārtu dizainu, parametrus):

- vismaz 50 personām pie galda;
- vismaz 120 sēdvietas kino formātā;

5.4.2.2. telpa deputātu tikšanās reizēm, interviju sniegšanai žurnālistiem, dažādiem sabiedriskiem pasākumiem, tostarp kafijas pauzu, semināru rīkošanai (šobrīd Dzeltenās zāles funkcija (skat. 3.1.3. punktu)):
Atsevišķos gadījumos telpai jābūt piemērotai Saeimas Prezidija locekļu tikšanās reižu / ēdienreižu norisei ar ārvalstu delegācijām. Kafijas pauzes iespējams servēt līdz 70 cilvēkiem. Jābūt iespējai telpas funkcijas pielāgot pēc vajadzības;

5.4.2.3. telpa, kas izmantojama Saeimas sēžu norises laikā (šobrīd Balsošanas zāles funkcija (skat. 3.1.2. punktu)):

- deputātiem sniedzot intervijas plašsaziņas līdzekļiem;
- amatpersonu ievēlēšanai, ja notiek balsošana ar vēlēšanu zīmēm;
- Saeimas svinīgo sēžu reizēs kā papildinājums viesu sektoram.

5.4.3. Ieejas zona no Jēkaba ielas
Ieeja ēkā no Jēkaba ielas ir paredzēta kā galvenā ieeja deputātiem, darbiniekiem, mediju pārstāvjiem un apmeklētājiem. Ņemot vērā to, ka ikdienā ieejas zona tiek izmantota arī kā uzgaidāmā telpa, šīs telpas plānojumam jābūt reprezentablam un vienlaikus funkcionālam no drošības viedokļa.

Detalizēti nosacījumi attiecībā uz telpu aprīkojumu un drošības prasībām sniegti 5.1. sadaļā "Drošības prasības".

Ieejas zonā jāparedz iespēja izvietot lielformāta ekrānu informācijas un materiālu demonstrēšanai.

5.4.4. Lielais vestibils, ieeja no Klostera ielas puses, garderobe un labierīcības

Lielo vestibilu paredzēts galvenokārt izmantot augsto viesu sagaidīšanai (protokolāriem pasākumiem), kad nav nepieciešamas atsevišķu personu pārbaudes. Līdz ar to Lielais vestibils jāparedz kā grezna reprezentācijas telpa.

Lielajā vestibilā plānots rīkot izstādes un to atklāšanas pasākumus, kā arī preses brīfingus. Atsevišķos gadījumos vestibilu var izmantot kā reģistrācijas vietu, tajā izvietojot galdus ar aptuveni sešām reģistratoru vietām.

Šo ēkas ieeju var izmantot arī citiem pasākumiem, kuros piedalās daudz cilvēku, tostarp ekskursiju dalībnieki, ievērojot prasību piedāvāt ēkas apjoma izmaiņas jumta stāva līmenī, lai izvietotu tajā Saeimas namam nepieciešamās funkcijas.

Izstrādājot telpas plānojuma risinājumus, jāizvērtē apmeklētāju kustība/iekļūšana Saeimas namā, drošības pārbaužu veikšanas ērtums un efektivitāte, kā arī jāpiemēro ieejas zona un telpas apmeklētājiem ar kustību traucējumiem. Būtiski ir izveidot ieejas halles areālā lifta savienojumu no pirmā stāva (garderobes) līdz Sēžu zālei.

Labierīcības un garderobe

Jāparedz vieta viesu un apmeklētāju labierīcībām un garderobei, tostarp piemērojot telpas apmeklētājiem ar kustību traucējumiem.

5.4.5. Publiskā zona (lasītavas zona, ēdināšanas zona, apmeklētāju centra zona, labierīcības)

Publiskās zonas plānojums jāizstrādā pārdomāts, viegli transformējams un pielāgojams attiecīgo telpu funkciju nodrošināšanai, atbilstošs ēkas vīzijai un koptēlam, vienlaikus izvērtējot šādas drošības un vides pieejamības prasības:

5.4.5.1. apmeklētāju centra zona (multifunkcionālais centrs)

Meta piedāvājumā ir jāparedz tādas daudzfunkcionālas telpas izveide, kas nepieciešama informatīvi izglītojošu funkciju veikšanai (nevis individuālai klientu apkalpošanai), kurā būtu:

- pastāvīgā ekspozīcija (parlamenta vēstures artefakti, saņemtās dāvanas, Saeimas priekšsēdētāju portretu galerija u. c.) un infrastruktūra mainīgajām ekspozīcijām/izstādēm (vitrīnas, stendi),
- iespēja uzņemt apmeklētāju grupas (ekskursijas, lekcijas) – transformējamas (nefiksētas) sēdvietas provizoriski līdz 50 personām,
- vieta(-as), kas izmantojama(-as)/pielāgojama(-as) preses konferencēm un paziņojumu sniegšanai medijiem (mobilas/pārvietojamas tribīnes, *press box*, fona attēls ar Saeimas simboliku, ekrāns video demonstrēšanai);

Garderobe

Esošās labierīcības

5.4.5.2. lasītavas zona:

- jāparedz lasītavas zona, kurā deputātiem, darbiniekiem un apmeklētājiem būtu piekļuve digitālajam Saeimas literatūras krājumu katalogam, periodikai u. tml.,
- lasītavas zonā jāparedz viena standarta darba vieta apkalpojošajam personālam;

5.4.5.3. ēdināšanas zona

Saeimas namā jāparedz iespēja organizēt elastīgu un mūsdienīgu ēdināšanu, kas būtu viegli transformējama un piemērojama dažādiem pasākumiem:

- iespēja apkalpot konferenču dalībniekus līdz 150 personām (zviedru galds);
- vieta, kur varētu servēt augstāka līmeņa (restorāna tipa) pusdienas līdz 30 cilvēkiem;
- ikdienas ēdināšanas funkcija aptuveni 50 personām ar pašapkalpošanās zonu un *lounge* tipa plānojumu, kā arī jāparedz iespēja ēdināšanās zonu pārveidot tā, lai nodrošinātu ietilpību līdz 100 personām.

Lai nodrošinātu Saeimas ēkas telpu racionālu izmantošanu, ēdināšanu dažādu pasākumu apkalpošanai, meta piedāvājumā var piedāvāt telpās (zālēs), kurām ir definēta cita pamatfunkcija.

Ikdienas ēdināšanas funkcijas nodrošināšanai jāparedz pastāvīgi šai funkcijai domātas telpas. Ēdināšanas zonā uz vietas ir paredzēta tikai ēdienu servēšana (ēdieni uz vietas netiek gatavoti, bet tikai tiek uzturēti silti). Ikdienas ēdināšanas zonai iespēju robežās jābūt savienojamai ar apmeklētāju centra zonu, bet tādējādi, lai to pēc nepieciešamības varētu ērti transformēt un norobežot konkrētam pasākuma veidam.

Izstrādājot metu, atspoguļot telpas iekārtojuma scenārijus un mēbeļu izvietojumu:

- „zviedru" galds 150 personām;
- augstākā līmeņa (restorāna tipa) pusdienas līdz 30 personām;
- ikdienas ēdināšanas funkcijas nodrošināšna ~50 personām un līdz 100 personām.

5.4.6. Reprezentācijas telpas

Reprezentācijas telpu un zāļu funkcija ir delegāciju un viesu uzņemšana. Šobrīd šīs funkcijas tiek nodrošinātas Kamīnzālē, Baltajā zālē, Brūnajā zālē, Zaļajā zālē un Viesu zālē.

Telpu interjera risinājumi jāizstrādā, izvērtējot AMI rekomendācijas attiecībā uz telpu apdares, interjera priekšmetu un gaismas ķermeņu risinājumiem.

Izstrādājot metu, telpā, kur tiks paredzēta Viesu zāles funkcija (skat. 3.2.4. punktu), jāpiedāvā koncepcija stilistiski vienotam interjeram ar viegli izjaucamu galdu un krēsliem (katrā pusē vismaz 11 sēdvietas).

Esošā Saeimas ēdnīca

5.4.7. Darba un biroja telpas:

5.4.7.1. reprezentācijas līmeņa darba telpas

Saeimas priekšsēdētāja, četru Prezidija locekļu, Valsts prezidenta un Ministru prezidenta darba telpas paredzētas gan reprezentatīvai, gan darba kabineta funkcijai. Saeimas Prezidija, Prezidija locekļu un Valsts prezidenta darba telpas šobrīd atrodas Saeimas ēkas 3. stāvā, savukārt Ministru prezidenta darba telpa ir izvietota 1. stāvā līdzās bibliotēkas telpām.

Saeimas priekšsēdētāja darba telpas ietver:

- darba kabinetu;
- biroju (četras darba vietas);
- sanāksmju telpu 15–20 cilvēkiem;
- pārrunu telpu, kas savienota ar tualeti, dušas telpu.

Katra Prezidija locekļa darba telpas ietver:

- darba kabinetu;
- biroju (trīs darba vietas);
- pārrunu telpu.

Pēc Saeimas ēkas atjaunošanas atsevišķi kabineti Valsts prezidentam un Ministru prezidentam netiek paredzēti, bet metu konkursa ietvaros jāparedz lounge tipa telpa, kurā deputāti var uzturēties Saeimas sēžu starplaikos.

Metu konkursā jāizstrādā Saeimas priekšsēdētāja un Saeimas Prezidija locekļu darba telpu un kabinetu plānojums un vizuālais tēls, tostarp mēbeļu piedāvājums, kam jābūt vienotam ar Saeimas ēkas stilu, tomēr piešķirot telpām papildu reprezentācijas statusu atbilstoši amatpersonai;

5.4.7.2. tipveida vadītāja līmeņa darba kabinets (vienai personai)

Tipveida kabineta plānojums un mēbeļu piedāvājums individuālam kabinetam vienam darbiniekam (vadītājam):

- standarta darba kabineta aprīkojums (paceļams darba galds, biroja krēsls) bez apspriežu galda;
- mēbeles dokumentu novietošanai – vēlams kopējais garums četri metri;

5.4.7.3. atvērtā plānojuma birojs:

- telpa diviem darbiniekiem. Standarta darba kabineta aprīkojums abiem darba galdiem (paceļams darba galds, biroja krēsls) ar papildu galdu apspriedēm četriem cilvēkiem;
- telpa ar septiņām darba vietām (darba vietas nodalītas ar akustiskajiem paneļiem, dalījums var būt arī 2+2+3 vai 4+3) (paceļams darba galds, biroja krēsls);
- standarta darba kabineta aprīkojums visām darba vietām. Ekrānu (televizoru) izvietojums, lai pieslēgtie televizori būtu redzami no jebkuras telpā esošās darba vietas. Telpā jāparedz vieta trim pārvietojamiem dokumentu plauktiem (uz riteņiem, apļveida formas, diametrs līdz 1,00–1,20 m).

5.5. Prasības attiecībā uz inženiertehnisko nodrošinājumu

Metu konkursa piedāvājumā jāsniedz konceptuāli priekšlikumi ilgtspējīgiem ēkas inženiertehniskajiem risinājumiem, kas respektē ēkas kultūrvēsturiskās vērtības, nodrošina augstas kvalitātes arhitektūras un vides kritērijus, t.sk.:

- akustikai;
- ventilācijas un gaisa dzesēšanas sistēmai;
- apgaismojuma uzlabošanas koncepcija (t.sk., gaismas ķermeņu piedāvājums, vizualizācija/-s);
- atbildīgu attieksmi pret dabas, finanšu un cilvēka resursiem;
- veidot vidi, kas ir pieejama un sasniedzama ikvienam, tiek respektēta apkārtējā būvētā vide, vietējā ainava un tradīcijas, ņemot vērā estētiskās, mākslas un kultūrvēsturiskās vērtības;
- izmantotas jaunas prasmes, atklājumi, zināšanas un tehnoloģijas, paredzot ilgtspējīgu būvniecības materiālu un tehnoloģiju izmantošanu;
- uzlabota visas apkārtnes vides kvalitāte, palielinot cilvēku labbūtību.

Piedāvājumā vēlams paredzēt piemērotas atjaunojamās enerģijas sistēmas vai to kombinācijas, kas ļauj nodrošināt energoefektīvu apkuri, ventilāciju, gaisa dzesēšanu, nodrošinot CO2 emisijas samazinājumu. Lai samazinātu enerģijas bilanci, logu stiklojuma U vērtībai vajadzētu būt pēc iespējas tuvāk 0,70 W / m²*K. Saules siltuma ieguvumiem caur stiklotajiem elementiem jābūt maksimāli maziem.

5.5.1. Apgaismojums

Saeimas zālēs, ikdienā lietojamās reprezentatīvajās telpās un publiskajā zonā notiekošie pasākumi tiek fiksēti foto un video formātā, kā arī translēti tiešraidē, tāpēc jāparedz mūsdienīgs stacionārs apgaismojums, kas atbilstu TV / foto un video prasībām (gaismas daudzums, gaismas tonis gaismekļos u. tml.), papildus izvērtējot telpu interjera stilistiku un tai atbilstošas dekoratīvās lustras.

Sarkanajā zālē apgaismojuma intensitātei jābūt regulējamai, lai pielāgotu noskaņu, piemēram, vakariņām sveču gaismā, kino demonstrācijai un citiem pasākumiem.

Telpās, kuras ir noteiktas kā valsts nozīmes mākslas pieminekļi, izvēloties gaismas ķermeņus, lustru, bra un kandelabru, to vizuālajam veidolam jāatbilst interjera stilistikai (tostarp spuldžu izvēlei un iekares augstumam jāatbilst telpas augstumam; skatīt 7. pielikuma failu Nr. 4_1_4_AMI_Jekaba_11_sejums_3).

Telpu apgaismojumam, tostarp darba telpu (kabinetu) apgaismojumam, jāatbilst Ministru kabineta noteikumiem Nr. 359 "Darba aizsardzības prasības darba vietās" un standartam LVS-EN 12464 "Gaisma un apgaismojums. Darbavietu apgaismojums". Īpaša uzmanība jāpievērš izgaismojuma kvalitātei un vienmērībai uz tiešās darba virsmas, kā arī apžilbināšanas koeficienta atbilstībai EN standartam.

Darba ietvaros izstrādājams apgaismojuma aprēķins / simulācija Dialux Evo vai līdzvērtīgā programmā un rezultējošā daļa jāpievieno nodevumam. Darba ietvaros jāapraksta apgaismojuma vadības algoritms un scenāriji atbilstoši telpu funkcijai. Sarkanajā zālē papildus jāizstrādā apgaismojuma scenārijs arī kino demonstrācijai un vakara pasākumiem.

5.5.2. Akustika

Sēžu zāles un reprezentācijas telpu akustiskajiem parametriem jāatbilst akustikas un skaņu izolācijas prasībām saskaņā ar Latvijas būvnormatīvu LBN 016-15 "Būvakustika" un jāattiecas uz šajā būvnormatīvā norādīto telpas veidu – "Telpas runas priekšnesumiem (dramatiskie teātri, auditorijas, konferenču zāles, apspriežu telpas)".

Sēžu zālē un reprezentācijas telpās plānots izmantot elektroakustisko apskaņošanu. No akustiskā komforta viedokļa telpas pieskaitāmas pie B klases – telpas ar paaugstinātām akustikas un skaņas izolācijas īpašībām.

Meta piedāvājumā jādod norādes par telpu akustiskās kvalitātes uzlabošanas pasākumiem.

5.5.3. Ventilācija un gaisa dzesēšana

Saeimas nama atjaunošanas projekta viens no galvenajiem uzdevumiem ir iekštelpu gaisa kvalitātes uzlabošana - higiēnas prasībām atbilstošas un efektīvas ventilācijas un gaisa dzesēšanas sistēmas ierīkošana, vienlaikus ņemot vērā ēkas kultūrvēsturisko vērtību un interjera dizainu.

Metu konkursa ietvaros izstrādājama ēkas ventilācijas un gaisa dzesēšanas sistēmas izveides koncepcija, lai telpās nodrošinātu optimālu mikroklimatu atbilstoši telpas plānotajai funkcijai, vienlaikus ņemot vērā ēkas konstrukcijas un vēsturisko interjeru.

5.5.4. Telpu inženiertehniskais aprīkojums

Saeimas namā paredzēts uzstādīt mūsdienīgas apskaņošanas, sinhronās tulkošanas, videotranslēšanas un videoierakstīšanas sistēmas.

Izstrādājot Saeimas Sēžu zāles interjera un iekārtojuma koncepciju, jāņem vērā, ka pie katras darba vietas tiks ierīkots datortīkla (tostarp Wi-Fi piekļuves punkta) un elektrības pievads (ar vismaz divām rozetēm).

Sēžu zālē tiks paredzēta stacionāri uzstādāma apskaņošanas sistēma (skandu), kā arī sinhronās tulkošanas infrasarkanais starotājs.

Izstrādājot Saeimas zāļu interjera koncepciju, jāparedz:

- lielformāta displeju (ekrānu) izvietošana, kuros klātesošie var redzēt informāciju par izskatāmo jautājumu un citu ar sēdes norisi saistīto informāciju (šobrīd tiek izmantoti trīs 85" displeji);
- stacionāri uzstādāmo attālināti vadāmu PTZ (Pan–tilt–zoom) kameru uzstādīšanas vietas (lai nodrošinātu ierakstus arhīvam un sēžu tiešraides);
- Sēžu zāles viesu sektorā displeju (ekrānu) un PTZ kameru plānotās atrašanās vietas;
- Sarkanās zāles funkcijai plānotajā telpā, izstrādājot interjera un iekārtojuma koncepciju, jāparedz arī:
    * moderna prezentāciju tehnika darba sanāksmēm un iespēja sazināties videokonferenču formā,
    * PTZ kameru izvietojuma vietas,
    * displeji/ekrāni (stacionāri uzstādīts tehnoloģisks risinājums vizuālo materiālu attēlošanai).

Balsošanas zāles funkcijai paredzētajā telpā jāparedz ekrāna izvietošana, lai viesi varētu vērot Saeimas sēdi uz ekrāna.

Visu iepriekš norādīto iekārtu skaits, izvietojums, parametri un tehniskie risinājumi var tikt precizēti būvprojekta izstrādes laikā.

5.5.5. Tulku kabīnes

Sēžu zāles tuvumā jāparedz vieta trim tulku kabīnēm (kabīnēm jāatbilst LVS EN ISO 2603:2017 Sinhronā tulkošana. Stacionārās kabīnes. Prasības (ISO 2603:2016)).

5.6. Fasāde

Metu konkursa ietvaros jāpiedāvā ēkas funkcijai atbilstošs un Vecrīgas vidē iederīgs fasādes apgaismojuma risinājums, paredzot daudzveidīgus fasādes izgaismošanas variantus, kas pielāgojami dažādām situācijām/scenārijiem (valsts svētki, solidaritāte ar citām valstīm u. c.).

Saeimas nama ielu fasādēs jāsaglabā un jāatjauno vēsturiskie lukturi un karogu turētāji, nodrošinot mūsdienīgu funkcionalitāti.

Metu konkursa ietvaros jāpiedāvā risinājums ēkas apjoma izmaiņām jumta stāva līmenī, lai piešķirtu jaunas, sabiedrībai nozīmīgas funkcijas atsevišķām ēkas telpām saskaņā ar 5.4. punktā definētām Saeimas nama obligātajām funkcijām. Ņemot vērā Saeimas nama statusu un kultūrvēsturisko nozīmi, piedāvātajam risinājumam jābūt iederīgam Vecrīgas raksturīgajā jumtu ainavā, un nav pieļaujams mainīt Saeimas ēkas ielas fasāžu (Klostera un Jēkaba ielas) jumta slīpnes un logus pret publisko ārtelpu.

Skats uz ēkas karogu turētājiem

5.7. Iekšpagalms

Metu konkursā jāpiedāvā risinājums Saeimas ēkas iekšpagalma pārveidei, integrējot to ēkas plānojumā un paredzot tā izmantošanu (iespējamu gan reprezentatīvai izmantošanai, gan iekšējai lietošanai). Pieļaujama iekšpagalma daļas pārseguma izveide ēkas virszemes stāvu līmenī, vērtējot arhitektoniskā risinājuma kvalitāti un iederību kultūrvēsturiskajā kontekstā.

Izstrādājot iekšpagalma labiekārtojuma risinājumus, nepieciešamības gadījumā, jāparedz pašlaik tur izvietoto atkritumu konteineru un dīzeļģeneratora pārvietošana.

Skats uz iekšpagalmu

METU KONKURSA NODEVUMA APJOMS

6. METU KONKURSA NODEVUMA APJOMS

Pamatojoties uz šajā projektēšanas programmā minētajām pasūtītāja vajadzībām, metu konkursa ietvaros (skatīt arī Nolikuma 7.5. sadaļu) sniedzami šādi priekšlikumi:

6.1. Grafiskais materiāls

6.1.1. Saeimas nama piegulošās teritorijas ģenerālplāns, apzaļumojuma / koku stādījumu un norobežojošo vides elementu atrašanās vietu, karoga mastu izvietojumu, ievērtējot 5.2. un 5.3. punktu norādes;

6.1.2. Saeimas nama vizuālā tēla un ārtelpas labiekārtojuma raksturīgo skatu perspektīvu vizualizācijas pilsētvidē (t.sk. fasādes apgaismojums, karogu masti, ainaviskās vides elementi), ievērtējot 5.6. un 5.7. punktu norādes;

6.1.3. Ēkas pārplānojuma koncepcija (ēkas stāvu plānojums), norādot izmaiņas esošajā būvsubstancē ar atšķirīgu grafiku, norādot visu plānoto telpu funkcionalitāti, vides pieejamības un navigācijas risinājumus, ievērtējot 5.4.punkta norādes;

6.1.4. Atsevišķu telpu plānojuma koncepcija, norādot mēbeļu izkārtojumu un to parametrus, vides pieejamību, vizualizācija/-s ar raksturīgajiem telpu interjera dizaina elementiem, mēbelēm, šādas funkcionalitātes telpām:

- Saeimas sēžu zālei un viesu sektoram, ievērtējot 5.4.1. punkta norādes, un akustikas, apgaismojuma koncepcijas/intensitātes un iekārtu izvietojuma risinājumus;
- Sarkanai zālei, ievērtējot 5.4.2.1., 5.4.2.2. un 5.4.2.3. punktu norādes un akustikas, apgaismojuma koncepcijas/intensitātes un iekārtu izvietojuma risinājumus;
- Saeimas nama publiskai zonai (Lielais vestibils, ieeja no Jēkaba ielas, lasītavas zona, ēdināšanas zona, apmeklētāju centra zona, labierīcības), ievērtējot 5.4.3., 5.4.4. un 5.4.5. punktu norādes.
- Saeimas priekšsēdētāja darba telpām, atbilstoši 5.4.7.1. punktā noteiktajam.

6.2. Skaidrojošais apraksts

6.2.1. Piedāvātās Saeimas nama atjaunošanas konceptuālās, funkcionālās un arhitektoniskās koncepcijas apraksts, iekļaujot arī ēkas arhitektonisko vērtību saglabāšanu un integrēšanu koptēlā;

6.2.2. Interjera koncepcija, t.sk. galveno piedāvāto apdares materiālu atšifrējums, mēbeļu un gaismas ķermeņu dizaina risinājumu apraksts un izvēles pamatojums. Interjera koncepcija jāsagatavo tādā detalizācijas pakāpē un apjomā (ja nepieciešamas, pievienojot atbilstošu vizuālo materiālu), lai sniegtu priekšstatu par visu 5.4.punktā minēto telpu interjera, apdares un dizaina risinājumiem un to atbilstību ne tikai plānotajai telpas funkcijai, bet arī ēkai kopumā;

6.2.3. Telpu inženiertehniskā nodrošinājuma apraksts, ievērtējot Projektēšanas programmas 5.5. punkta norādes:

- akustikas uzlabošanas koncepcija,
- apgaismojuma un tā uzlabošanas risinājumu koncepcija (t.sk., gaismas ķermeņu piedāvājums),
- ēkas ventilācijas un gaisa dzesēšanas sistēmas izveides koncepcija.

6.2.4. Apmeklētāju un darbinieku plūsmu organizācijas apraksts, t.sk. vides pieejamības risinājumu koncepcija (gan iekštelpās, gar ārtelpā);

6.2.5. Drošības risinājumu koncepcija (tostarp piekļuve un drošības kontrole, ugunsdrošība u. c.).